

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Zveza društev J. S. K. Jednote za zapadno Pennsylvanijo bo zborovala v nedeljo 24. aprila v Slovenskem Domu v Pittsburghu.

Zanimivo pomladansko veselje bo priredilo agilno društvo št. 66 J. S. K. Jednote v Jolietu, Ill., v soboto 23. aprila zvečer. V Sloveniji dvorani, kjer se bo prireditel vršila, se bo košala zeleno drevo, ki bo poseba atrakcija dotičnega večera. Pripravljani odbor bo seveda preskrbel tudi druge zabavne točke in različne dobrote, ki bodo privedle v prvovrstni veselici.

Preminil je po kratki bolezni v Denverju, Colorado, sobrat Frank Schutte Jr., član angleško poslojučega društva Colorado Sunshine, št. 201 JSKJ, star šele 22 let. Oče pokojnika je sobrat John Schutte, množični tajnik društva št. 21 JSKJ. Bil je edini sin družine Schuttejeve, kar je zanj tem bolj žalostna izguba. Iskreno sožalje!

Društvo Zvezda, št. 170 J. S. K. Jednote v Chicagu priredi v soboto 7. maja zvečer pomladansko veselico, na katero že priopozarja prijatelje Zvezde in dobre zabave v Chicagu in okolici.

Slovenska šola S. N. Doma v Clevelandu se pripravlja na letošnje pomladansko prireditev, ki bo poudarila v nedeljo 24. aprila v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Vprizorjeni bodo dve ljubki enodejanski prireditvi: "Kaznovani za mornarstvo." Igrali bodo mladi in učenke nižjih in višjih razredov. Po zaključeni prireditvi bo ples in prosta zabava. Vstopnina bo samo 50 centov na osebo.

Slovenska šola S. N. Doma v Clevelandu je prva ustanova te vrste med ameriški Slovenci, ki izkazuje nad vse lepe uspehe. Ta šola seznanja tu rojeno mladinu s jezikom svojih starih in jo navaja s zanimanju in ljubezni do kulture in gospodarske organizacije. Podpirati bodo pomeni vzgajati bodoče državljanke naših ustanov. Šola vzdržuje s prostovoljnimi prispevki in s dohodki par letnih prireditev. Kdor želi, da se naša mladina ne odtuji, in da finančne razmere dopuščajo naj po svoje pomaga pri prireditelju delu te šole.

Prireditel Slovenke šole Del. Doma na Waterloo v Clevelandu, ki se bo vršil v soboto 24. aprila, bo vsebovala dve kratki igri in več godbenih točk. Ta šola je bila osnovana šele pred štiri mesece in beleži že prav lepe uspehe. Vsled svojega plemenitega namena zasluži podpora vseh, ki želijo, da se nam naša mladina ne odtuji.

Pevski zbor Sava v Chicagu priredi v nedeljo 24. aprila koncert z zelo lepim programom. Prireditel se bo vršil v SNPJ dvorani na 2657 Lawrence Ave. in se prične ob treh popoldne. Najbolj zanimiva točka programa bo pevski prizor "Na sem, na tja" ki ga je sestavil pevci Mr. Jacob Muha. Po ofi (Dalje na 2. strani).

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

DRŽAVNA MILICA je bila pretekli teden poslana k Somers premogovniku, ki se nahaja blizu mesteca Adena, Ohio. Premogarji dotičnega okrožja so na štrajku, kot so drugi unijski premogarji v Ohio in West Virginiji. Do nemirov je prišlo, ko je kakšnih sto premogarjev, ki se niso hoteli odzvati pozivu na štrajk, nameravalo oditi na delo v Somers rov, štrajkarji pa so jim skušali to preprečiti. Po so milicarji streljali v zrak, da ostrašijo štrajkarje, so jim isti odgovorili s krepelci in kame-njem. Milicarji so potem razgnali množico z bombami, ki povzročajo solzenje. Pri spopadu je bil 60 letni štrajkar Walter Kimball ustreljen. Governor države Ohio je poslal v omenjeno štrajkovno okrožje več sto milicarjev, ki so oboroženi s puškami, bajonetami, bombami za solzenje in s strojnimi puškami. Somers rova obratuje Goodyear Tire & Rubber Co. V jutru 18. aprila so bili obstreljeni trije stavkarji v praskah z milicarji, ki imajo zasledene vse poti, katere vodijo k Somers rovu.

PRIMANKLJAJ v znesku 2.000 milijonov dolarjev je pretekli teden dozoril v zvezni blagajni. To je največji primanklaj, ki je kdaj zadel kakšno državo v mirnem času. O predlogu za zvišanje davkov, ki je bila sprejeta v poslanski zbornici, razpravlja sedaj senat.

DVAJSET LET je preteklo v četrtlet 14. aprila, odkar se je potopil ogromni parnik Titanic, pri kateri priliki je izgubilo življenje 1517 oseb. V noči 14. aprila 1912 je namreč novi parnik White Star črte, na svoji prvi vožnji iz Anglije proti Zedinjenim državam zadel v ledeno goro in se je v par urah potopil. V rešilnih čolnih se je rešilo okrog 800 oseb. Med potopljenci je bilo tudi mnogo bogatih in vplivnih oseb, in to je pomagalo, da se je v kratkem osnovala mednarodna straža, ki v sezoni ledenih gor zasleduje njihovo gibanje in obvešča parnike o njih pozicijah. Od takrat se ni potopila nobena ladja več vsled kolizije z ledeno goro. Stražo vršita dva ameriška rušilca, stroške za vzdrževanje istih pa nosijo vse države, katerih parniki rabijo isto morskoto pot.

V WASHINGTONU si belijo glave predsednik Hoover, poslanska zbornica, senat in razni odbori in odseki kako zmanjšati izdatke federalne vlade. V načrtih je znižanje izdatkov za različne departamente, ki bi se doseglo deloma z znižanjem plač za dotične uslužbence, deloma pa z neplačanimi počitnicami. Tudi izdatke za vsiljevanje prohibicije je nameravajo znižati za \$1.119.000. Po dosedanjih načrtih bi znašal skupen letni prihranek 160 milijonov dolarjev.

PREDSEDNIK HOOVER priporoča petdnevni tedenski delavnik za vse zvezne uslužbence. S tem bi dobilo delo mnogo zdaj nezaposlenih oseb. Druga podjetja naj bi sledila koraku zvezne vlade in tudi po možnosti uvedla petdnevni tedenski delavnik.

NEW YORK CENTRAL železnica bo na svojih progah ukinila sedem vlakov dnevno, kar predstavlja 1.330.000 milj manj vožnje na leto. Izprememba stopi v veljavo 24. aprila. (Dalje na 2. strani)

O NATURALIZACIJI

Se vedno mnogi ljudje povprašujejo, da-li morejo postati ameriški državljani, ker so tekom vojne zahtevali oprostitev od vojne službe iz razloga, da so bili inozemci. Zlasti povprašujejo oni, ki so bili iz tega razloga poprej zavrnjeni in bi radi zopet poskusili zaprositi za naturalizacijo.

Dandanes se velika večina sodnikov ne ozira na obnašanje dotičnih inozemcev z ozirom na nabor tekom vojne. Na drugi strani v nekaterih okrajih še vedno odrekajo državljanstvo vsakemu, ki je zahteval oprostitev od vojaščine.

Takoj po vojni je zavlada splošna praksa odrekati državljanstvo vsakemu takozvanemu "slakerju." Sodniki so smatrali, da, kdor ni hotel služiti tej deželi, je s tem dokazal, da ni udan tej deželi oziroma njeni ustavi. Zakon pa zahteva, da prosilec za državljanstvo mora dokazati, da tekom predhodne petletne dobe se je tako obnašal, da je vreden državljanstva. Zato se je vsakemu odrekalo državljanstvo.

Sedaj pa je petletna doba že zdavnaj minula, in, kakor rečeno, se sodniki v pretežni večini ne ozirajo več na okoliščine glede vojaškega nabora. Po zakonu je pripadniki onih neutralnih držav, ki so povrnil svoj prvi papir, da se oprostijo od vojne dolžnosti, so za vedno izključeni od državljanstva. Ta določba pa se ne tiče nikakega Slovenca ali Jugoslovana.

Od leta 1920 je skoraj 30.000 prošelj za državljanstvo bilo zavrnjenih iz tega razloga. Leta 1926 pa je število teh zavrnitev naenkrat padlo, ko je prešlo pet let po koncu svetovne vojne. Le malo sodni se še vedno drži te pravice. Največ zavrnitev prihaja sedaj iz okrajev Boston, Detroit, Salt Lake City, Seattle, Portland in San Francisco. Ali v splošnem ni več veliko slučajev. Leta 1929 je bilo 214 zavrnitev, leta 1930 le 48 in 1931 še samo 38.

Najboljši nasvet na vse one, katerim je bila zavrnjena prošnja, je, naj zopet zaprosijo za naturalizacijo. —FLIS.

PRIMERNA ZDRAVICA

Po zaključku ameriške revolucije so se pri neki priliki zbrali v Versailles zastopnik Amerike Benjamin Franklin, angleški poslanik in francoski minister Vergennes. Prišla je vrsta, da vsak napije najvišje mu gospodu svoje dežele. Angleški poslanik je dejal: "Na zdravje Juriju III., ki kot solnce v svojem meridianu širi žar in razsvetljuje svet!" Francoski minister je svedil: "Na zdravje odličnemu Louisu XVI., ki kot luna lije svoje mehke in dobrotljive žarke in blagodejno vpliva na svet!" Ameriški Franklin pa je na naslov Georga Washingtona, ki je malo prej porazil armado angleškega kralja izrekel priliki primerno zdravico: "Na zdravje Georga Washingtona, poveljnika ameriških armad, ki je kot svetopisemski Jozua ukazal solncu in luni, da obstojita, in sta ga ubogala!"

RADIO-STATISTIKA

Na vsem svetu je 1.425 radio-oddajnih postaj. Od teh jih je v Zedinjenih državah 617, v Canadi 85 in v Rusiji 78. Portugalska z nad šest milijoni prebivalcev ima samo 5.000 radio-aparatur, Italija s 40.000 milijoni prebivalstva pa 200 tisoč. (Dalje na 2. strani)

CIVILIZACIJA DAVNIH AMERICANOV

V Centralni Ameriki, v trop-skih džunglah sedanje republike Guatemale, je pred par tisočletji cvetela mogočna država Maya-Indijancev. Mnogo prej kot so beli ljudje vedeli, da ameriški kontinent sploh eksistira, je tam živel ljudstvo z visoko civilizacijo; imelo je učene astronome, matematike, arhitekte in umet-nike. V kamenite spomenike vse-kani temelji dokazujejo, da so bili tmejni tej tipični staro-ame-riški kulturi položeni nekako leta 600 pred Kristom, po našem časčestvu. O prejšnji zgodovini tega zanimivega naroda ni skro-nikar nih podatkov. Država Mayev se je razvijala dobrih 12 stoletij; med letom 300 in 600 po Kristu je bila na vrhuncu svoje moči, prosperitete in civilizacije. Ljudstvo je bilo izurjeno v poljedelstvu, v kamnoseštvi in trgovini. Med dobro obdelovani-mi farmami je gradilo veličast-ne templje svojim bogovom, krasne palače svojim kraljem, mogočna javna poslopja in velike zvezdarne. Preko močvirij so bile zgrajene kamenite ceste, ki so bile po svoji trpežnosti boljše od rimljanskih. Zvezdogledi in računanji davnih Maya-Indijancev so izgotovili koledar, ki je bil natančnejši, kot je koledar, ki ga imamo mi zdaj v rabi. Po sedanjem koledarju bo solni-ko leto prišlo v navzkrižje s koledarskim za en dan v 3.300 letih, po koledarju Mayev bi se pa to zgodilo šele v 300.000 letih.

Država Mayev, ki je prvotna-lja stoji, je nenadoma propadla v teku dobrih 50 let, nekako med letom 580 in 630 po Kristu. Prebivalstvo, ki ga je bilo takrat okoli 14 milijonov, je v milijonih izumrlo, ostanek pa se je izselil v razne kraje Južne Amerike, nekaj pa v zapadni del sedanje mehiške države Yucatan. Tam so Maya-Indijanci ustanovili novo državo, zgradili nove templje, palače, zvezdarne itd., toda ta nova država ni nikdar po mogočnosti in splošni civilizaciji dosegla prve. Spanci so v šestnajstem stoletju še tisto civilizacijo uničili.

Znanstveniki in raziskovalci si že desetletja belijo glave, kaj je bilo vzrok za propad prve mogočne države Maya-Indijancev, kaj je bilo vzrok, da je to pod-jetno in civilizirano ljudstvo nenadoma zapustilo svoja mesta, svoja svetišča in svoje farme, ter se izselilo drugam, kolikor ga ni podleglo gotovim katastrofom. Navajali so razne morebitne vzroke, kot epidemije, potrese itd., toda noben teh vzrokov se niti njim samim ni zdel zadovoljiv in zadostno z dokazi podprt.

Glasom najnovejših poročil je končno ameriški geolog dr. C. Wythe Cooke menda našel pravi vzrok propada prve države Mayev. Po večmesečnem raziskavanju Peten distrikta v džunglah Guatemale, je iz napisov na raz-večinah in študiranju ozemlja in podnebja sestavil novo teorijo, ki se zdi verjetna. Nizka, blatna močvirja, ki so tekom deževne sezone po šest mesecev pod vodo, so bila nekdo lepa čista jezera, po katerih se je potom čolnov, splavov in ladij vršil glavni trgovski, tovarni in potniški promet med raznimi kraji obširne države. Vozov in tovarnih živali Maya-Indijanci niso poznali. Rodovitne višine gričev, ki se vzdigajo zdaj nekako sto čevljev nad blatno močvirje in kjer raste zdelo velikansko drevo, so bile obdelane. Maya-Indijanci so namreč že pridelovali koruzo. (Dalje na 2. strani)

ZANIMIV PROJEKT

Med tipične zanimivosti naše-ga zapada spada nedvomno tudi veliko slano jezero, ki se razpro-stira ob mestu Salt Lake City, glavnem mestu države Utah. To jezero, ki je veliko kot polovica države Rhode Island, ima izred-no slano vodo. Vsled velike mno-žine soli, ki jo vsebuje, je voda tako težka, da ni mogoče utoniti v nji. Teža vode kar sili kopalca na površje, da plava na njej kot zamašek iz plutovine.

Vzrok, da je voda tega ogrom-nega jezera tako slana, leži v tem, da jezero nima odtoka. Re-ke, ki se iztekajo v jezero, pri-našajo s seboj mnogo raztoplje-nih rudnin, predvsem soli, in to vse ostane v jezeru, ko voda iz-hlapjeva. Računa se, da je v je-zeru do 400 milijonov ton raz-topljene soli. Ker jezero nima odtoka, mora vsako leto toliko vode izhlapi, kot jo izlijejo vanj reke. Eksperti pravijo, da v treh letih izhlapi toliko vode kot jo vsebuje jezero. Sol pa, kot že omenjeno, ostaja v jezeru.

Za irigacijo ali za gospodarske potrebe je seveda slana voda ne-porabna. Edini dobiček od te vode imajo izdelovalci soli. V bližini pa je mnogo suhe, nepo-rabne zemlje, katero bi bilo mo-gočje izpremeniti v rodovitna po-lja in sadovnjake, če bi bila za namakanje porabna voda na raz-polago. Za namakanje ali iriga-cijo pa je seveda porabna le sladka ali sveža voda.

Uradniki irigacijske komisije države Utah in inženirji zvezne-ga poljedelskega departamenta se zdaj bavijo z načrtom zgraditve treh jezov, s katerimi bi se odrezalo tisti del jezera, v kate-rega pritekajo reke, od ostalega jezera. Ta odrezan kos bi zavze-mal približno tretjino jezera. Površina vode v tem zagrajenem delu, bi se primerno vzdignila vsled dotoka iz rek. Kar bi bilo vode odveč, bi se po določenih pretokih iztekalo v ostali del je-zer. Eksperti sodijo, da bi do-tekanje in odtokanje vode v za-grajenem delu jezera očistilo vodo soli v osemnajstih mesecih, tako da bi v zagrajenem delu bila le sladka voda, ki bi se lahko rabila za potrebe prebivalstva mesta Salt Lake City in za na-makanje polj.

Pri gradnji jezov bi se inže-nirji poslužili kot vmesnih opor nekaterih otokov in vrh jezov bi bila zgrajena lepa avtomobilska cesta. Za vožnjo po tem bulevaru preko jezera bi morali avtomobilisti plačati gotovo pristoj-bino, katera bi, kakor sodijo, v teku petnajstih let pokrila stroške zgradbe tega ogromnega projekta.

PROTI POSTAVI

V tej deželi je mnogo postav, ki so že davno zastarele, pa so legalno še vedno v veljavi, dasi se nihče več ne ozira nanje. Tako je v mestu Anderson, W. Va., prepovedano levom prosto hoditi okoli. V Los Angelesu je prepovedano, da bi se dve osebi kopali v isti banji isto-časno. V Teksasu je prepoveda-no lastovati skupino knjig En-cyclopedia Britannica, ker vse-buje formulo za izdelavo liker-jev. V Michiganu ne sme žen-ska dvigniti krilo več kot šest palcev visoko, kadar stopa pre-ko luž. V Connecticutu je pre-povedano zvečiti tobak, v Bos-tonu pa kopati se brez zdrav-nikovega dovoljenja. Po vseh Zedinjenih državah pa je pre-povedano izdelovati in proda-jati opojne pijače—pa vsi ve-mo, kako je!

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Nedavno je praznovala mari-borska slovenska Posojilnica svoj zlati jubilej, 50-letnico svojega obstanka. Posojilnica je bila od svojega začetka važ-na slovenska trdnjava na se-vernem meji. Ni bila nikoli samo navaden denarni zavod, temveč je že od prvega početka v iz-datni meji pomagala priprav-ljati tla za gospodarsko in na-ravno osamosvojo Slovencev mariborskega okrožja. Leta 1897 je izredni občni zbor Po-sojilnice sklenil zgraditi Narodni dom, ki je kmalu postal pravo žarišče vsega mariborskega narodnega življenja, ter je bil zato Nemcem in ponemčencem pravi trn v peti.

Kljub slabim časom se tudi v Jugoslaviji izda mnogo za razna lepoticja. Strokovno gla-silo "Drogerijski Vestnik" na-vađa, da se letno izda okroglih 300 milijonov dinarjev za par-fumerije in razne kosmetične izdelke. Od te vsote gre polnih 76 odstotkov za tuje izdelke in samo 26 odstotkov odpade na domača podjetja kosmetičnih izdelkov.

V Hrastniku je dne 3. aprila praznoval 75-letnico svojega rojstva gostilničar in posestnik Franc Birtič. V hrastniški do-lini se udeležuje jubilaht že blizu pol stoletja. Bojeval je težke boje z nemško invazijo, pri kateri je imelo baš rudniško podjetje odločilno moč, in velike so njegove zasluge iz dobe narodnostnih bojov.

V Radečah pri Zidanem mo-stu je preminila gospa Frančiška Hallerjeva, soproga trgov-ca.

V vasi Nožice pri Kamniku je v noči 23. marca pogorelo gospodarsko poslopje s hlevom in skednjem posestniku Ukar-ju. Holmskim gasilcem se je posrečilo obvarovati požara dve hiši, ki sta bili komaj 12 kora-kov oddaljeni od gorečih objek-tov.

Ustavitev industrijskega ob-rata na Jesenicah ni hudo pri-zadela samo domačega in okoliškega prebivalstva, ampak je segla tudi do trboveljskega pre-mogokopa. Jeseniška tovarna je bila za železnicami najjačji odjemalec trboveljskega pre-moga, ki ga je porabila letno okrog 600 vagonov. Šeststo vagonov pa pomeni delo za 300 do 400 delavcev.

V Novem mestu so položili k večnemu počitku Ignacija Hlad-nika, skladatelja, učitelja petja in popularnega kapiteljskega organista.

V podgrajski fari pri Novem mestu je vas Nova gora, kjer ima hišo telegrafski uslužbenec novomeške pošte g. Platan. Tjakaj je nedavno pribežal ob-streljeni divji prašič, ki je ušel preganjalcem. Bil je ravno pred Platanovo hišo, ko se je gospodar vrnil domov. Zver ga je napadla in mu s svojimi ostrimi čekanji raztrgala steg-no. Težko ranjenega Platana so prepeljali v kandijsko bolni-ko, podivjano zver pa so kmetje pobili s krampi in kopačicami.

V tuzlanskem okraju so se zaradi dolgotrajne zime že več-krat pojavili volkovi v večjih tolpah ter napadali hleve celo (Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Naši bratje v Jugoslaviji po-stajajo čudno ekstravagantni sredi svetovne depresije. Zdaj na pomlad baje hočejo kar nove-ga kralja, medtem ko si ogrom-na večina Amerikanov ne more privoščiti niti novih avtomobi-lov.

Metodistovski škof Hughes je izračunal, da je imel vsak izmed nas vsaj 16.777.216 prednikov. Če pomislimo, da je imel vsak iz-med teh naših prednikov kakšno slabo lastnost in da je bila ista vsaj deloma podedovana po nje-govih potomcih, ni čudno, da ga vsi lomimo pri vseh mogočih pri-likah.

Zgodovina nam pripoveduje, da so se v petnajstem stoletju in tudi še pozneje vršili sodnijski procesi proti živalim, ki so dele-le škodo in nadlego. Živali so bile postavno obtožene in pozvane na zagovor, in ker navadno niso prišle, so jim oblasti preskrbele zagovornika. Po daljši obravnavi so bile navadno obsodene v pregnanstvo in včasih jim je bilo tudi prepovedano, da se ne sme-jó ženiti. Taki procesi so se vršili proti mišim, podganam, ka-čam, krutom, gosencem, pijav-kam, krastačam, hroščem itd. V churski škofiji so v sodnijskem postopanju zoper rjave hrošče odredili, naj se živalce zradi "mladoletnosti" pa zaradi prili-kavosti trikrat pozovejo k obrav-navi in šele potem in contuma-ciam obsodijo v težko pregnan-stvo.

Koliko so si živali take obsod-be k sreč vzele, sodni zapiski ne povedo, mislim pa, da so se za-nje brigale prilično toliko, kot se Američani brigajo za Volstead-ovo postavno.

V centralni Afriki so botani-ki našli novo cvetlico, katero so krstili za niffidoliphantissian-themum. Ako bi mladenič pri-nesel svoji izvoljenki v dar ta-ko cvetko ter ji navedel pravil-no botanično ime, bi ga nedvom-no na mestu obsodila, da je še malo bolj udarjen, kot so zaljub-ljenci po navadi.

Šele ko sem čital, da filipinska vlada izkazuje prebitek v držav-ni blagajni, se mi je posvetilo, zakaj Filipinci s tako odločno-stjo zahtevajo neodvisnost. Če po-čakajo, da se malo bolj amerika-nizirajo, bodo imeli v blagajni luknjo, kot jo imamo mi.

Ekspedicija, ki išče angleškega polkovnika Fawcetta, kateri se nahaja v brazilskih džunglah že sedem let, se bo najbrže vrni-la v praznih rok, če mu pove kam jo je v tem času zavezala naša slavna civilizacija.

V listih sem čital te dni, da je farmer M. R. Pitterson iz bliž-ne mesta Liberal v Kansasu ne-davno peljal na trg nekaj zabo-jev jajc, ki jih je bil pripravljen prodati po sedem centov ducat. Medpotoma se mu je vžgal avto-mobil in ker moč ni imel vede pri rokah, je požar toliko časa obmetaval z jajci, da ga je poga-sil. Po trdem delu je mož naj-brže komodno sedel in si privo-ščil sveže pečene omelete.

Neki afriški raziskovalec pravi, da tamkajšnji ljudje črni sma-trajo čez 50 let starega moža za neužitnega in neprebavljivega. Bo menda prilično taka delika-tesa kot star kotel.

V ostalem pa vsi vemo, da so (Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VIII. NO. 16

Uspehi vstrajnega dela

Velika napaka nas vseh je, da smo preveč nepočakljivi in nestrpni. Vse hočemo doseči takoj, brez odlašanja. Zahtevamo takorekoč, da bi se nam na ljubo godili čudeži. Ker nam ne uspe, smo razočarani in postanemo malodušni. Pozabimo, da je za vsak večji uspeh, za vsak velik preobrat treba dolge priprave in vztrajnega dela.

Vse velike izpremembe v naravi se vršijo tako polagoma, da jih največkrat niti ne opazimo. Solnčna gorkota, mraz, voda in vetrovi rušijo velikanska gorovja in zasipljejo morja, napravljajo iz sočnih pokrajin puščave, drugod povzročijo, da ozelene mrtve pustinje itd. V stotisočih in milijonih let so si reke izdolbele globoke struge v trdo skalovje. Iz malega zrnca, iz drobne šibice zraste v teku let mogočno drevo. Polagoma in našim očem nevidno se začne spomladi v rastlinstvu pretakati življenjski sok, polagoma se odpirajo popki, iz katerih se pokaže listje in cvetje, polagoma se cvet razvije v viden sad in polagoma dozorevajo sadeži.

Dolgi šeststaj let je potreboval sloveči naturalist Luther Burbank, da je iz bodečega pušavskega kaktusa vzgojil koristno in porabno rastlino. Neprimerno več časa je bilo treba, da so naši predniki iz divjih rastlin vzgojili naše sedanje sadje, zelenjavo in žita, da so iz človeka malo vrednih divjih živali vzgojili sedanje koristne domače živali. Silno počasi se je razvijala civilizacija človeškega rodu, ki mu znanstveniki prisojajo starost pol milijona let. Naši stari očetje, katere smo morda kot otroci še poznali, so se še spominjali tlake in desetine; suženjstvo je bilo odpravljeno v Ameriki šele v preteklem stoletju, malo prej so še sezgajali čarovnice itd. Duh časa in napredujoča znanost sta pomela s tem, toda to se ni izvršilo hitro, preko noči, treba je bilo časa, dela, učenja, bojev in žrtv.

Vsi vemo, da je današnja znanost še zelo pomanjkljiva, da si skoro ne moremo primerjati s tistim, kar je veljalo za znanost pred par stoletji. Vsi se zavedamo, da je današnja civilizacija še precej primitivna in robata, da je boljša in širši slojem bolj dostopna kot je bila pred par stoletji. Vsi vemo, da je današnji družabni in gospodarski sistem daleč od popolnosti, vendar, kdo bi ga hotel zamenjati za nekdanji tlačanski sistem, ki je pomenjal telesno in duševno suženjstvo? Saj je duh tisti, ki vodi, iz duševne prostosti se porode inicijative, ki vodijo k vsemu izboljšanju in napredku.

Svobodna misel je danes v tej deželi vsakemu zajamčena, splošna volilna pravica pa daje vsakemu orodje, da po svojih zmognosti pomaga graditi boljše družabno in ekonomsko stavbo. Splošna, vsestranska izobrazba nam pomaga pravilno rabiti naše orodje v normalnih razmerah; še bolj pa se izkaže splošna izobrazba v nenavadnih razmerah, ko je treba zapustiti ugodne steze privajene vsakdanjosti in iskati novih poti. Splošna izobrazba nas uči poveljati naravne zakone, ki ne delujejo skokoma ampak korakoma. S pomočjo življenjske šole izpoznavamo vedno bolj, da je za dosego vsakega napredka in vsakega preobrata na bolje treba vztrajnega razmišljanja, učenja in dela. Vsaka pot navzgor zahteva truda, dočim ni nobena umetnost zdrsniti v globino.

Nesmiselno bi bilo pričakovati, da bi bili kdaj vsi ljudje v vseh podrobnostih enakih misli. K vsakemu cilju vodijo mnoge poti, mi pa si jih izbiramo po naših okusih in zmognostih. Ni tako važno, če se včasih zmotimo; mnogo važnejše je, da nismo preleni za razmišljanje in da smo zmogni in voljni se iz naših zmot učiti in da ne izgubimo poguma.

Vsi stari nazorji in izkušnje niso za med staro šaro, marsikaj je med njimi dobrega in tudi za današnje čase porabnega. Vse, kar je veljalo nekdanj, pa ne velja za današnje izpremenjene razmere. Nikakva sramota ni opustiti nekaj starega in se oprijeti česa novega, če smatramo, da je boljše. Ves človeški napredek prihaja od neprestanega učenja, razmišljanja, primerjanja in dela. Držni, v vihravosti izvršeni skoki pa se posrečijo le v izjemnih slučajih.

Tudi pogoji za rast J. S. K. Jednote so bili in so še v neprestanem delu in neprestanem izboljševanju. Tisoči so ji posvetili svoje duševno in fizično delo pred nami, tisoči vrše plemenito delo zanj danes in tisoči bodo morali tako delo opravljati v bodoče. Le tako moremo računati na njen nadaljnji napredek. Ohraniti našo J. S. K. Jednoto čvrsto in zdravo, bi morala biti skrb vseh njenih dobrih članov. Važno delo za Jednoto se vrši potom njenih konvencij, potom poslovanja njenega glavnega odbora, potom izmenjave mnenj v našem glasilu, a v gotovem oziru najvažnejše podrobno delo se vrši pri naših krajevnih društvih, kjer smo lahko in bi morali biti aktivni vsi.

Ne pozabite, bratje in sestre, da je mladinski oddelček najbolj dragocena rezerva za J. S. K. Jednoto. Iz te rezerve dobiva odrasli oddelček vsaki mesec dotok v obliki zdravih mladih članov. Iz tega sledi, da bi morali skrbeti za stalen dotok v mladinski oddelček.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
nekateri ljudje neprebavljivi še predno dosežejo Abrahama.

Iz starega kraja prihajajo nekatere revije in listi nerazrezani, pa me vselej, kadar jih moram razrezovati, če jih hočem pregledati, obide mala meglica nevolje. To kaže, da smo Američani precej razvajeni glede potrebe. Včasih tudi premišljujem, kako bi bilo v kari pocestne železnice, kjer mnogokrat sedi in stoji do sto oseb, katerih skoro vsaka čita jutranji ali večerni list, kako bi bilo, če bi vsak čitalec vihtel britki nož in razrezaval strani debelega časnika. In kako bi bilo, če bi se kara sunoma ustavila in bi se britki nožički splašili in se zapodili med nič hudega sluteča rebra slavne občinstva! Nak, nerazrezani listi že niso za nas v Ameriki!

Poblaj je zmognat prav čudoviti muh in kontrastov.

Ognjena v prelestni plašč božanskih solnčnih žarkov se nam smeje sladko in zapeljivo kot prava nebeška delegatinka in nas boža z žametno mehkiimi ročicami gorkih vetričev, da nam srmežljivo zardevajo lica. Hip pozneje pa se ji zmrči obraz in že nas bica z ledeno sodo in mrtvaško mrljimi snežinkami.

Pozove h koncertu tisočere krilate pevce in razpošlje v svet pestrobavne metulje, kot poslanike pomladne sreče in dobre volje, kakor odpre deževne zatvornice, da se zelena polja in livade izpremene v kalne mlakuže, odkoder se oglasijo hripave žalbe himne.

Poljubljaj nas z duhtečimi jutri, da podležemo izkušnjavam in se pomladno oblečeni podamo v goljufivi svet, nakar se umakne v varno zatišje in se pritajeno smeje, ko nas ploha razpodi kot piščance v prodajalne čežnikov in galoš in ko dražestni nežni spol moli krvolodne kozje molitve, kakor so bele svilnate nogavice izgubile svojo nedolžnost v brizgajoči pocestni kofedri.

Pripravi nas, da že na tešče živčigamo razposajene popevke, katerim v mali razdalji sledijo kihanja, rdeči nosovi in godrnjav nahanj.

Raztrosi po poljih, travnikih in gozdovih milijarde cvetlic in spusti nanje milijone čmrcljev in čebel, da nas s svojim muzikalnim brnenjem izvajajo na izlete in piknike, kjer nam postreže s strupenim bršlinom, pasjim stricem, robidovjem, kačjimi pastirji, gosencami, brenclji in komarji.

Pomlad je pač ženskega spola, zato je take; ampak kljub temu jo imamo radi!

A. J. T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

cijelnem vzporedju bo ples. Vstopnice so v predprodaji po 50 centov, pri blagajni pa bodo po 75 centov.

Koncert pevskega zbora Prešerjev v Chicagu se bo vršil v nedeljo 8. maja. Pri tisti priliki bo vpriporjena tudi šaloigra "Trije ptički."

Oton Župančič: APRILOV OBLAČEK

Oblaček, ti plavaš po nebu, visoko, oblakček, ti gledaš po svetu široko: Ko zora vsa mlada, z roso se umiva, z rdečimi žarki lepo te obliva, in gozde zreš mračne in vrte žareče, palače, prepolne razkošja in sreče, in gore zelene in sinje morje, ves kras neizmerne, prelepe zemlje... In ti se solziš, oblakček—zakaj?

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

ZNIŽANJE carinskih mej ter brisanje mednarodnih dolgov in reparacij so edina sredstva, ki bodo zopet spravila na noge svetovno prosperiteto. Tako vsaj trdi dr. Nicholas Murray, predsednik Columbia univerze in prejemnik Noblove mirovne nagrade.

NEDOVRSENO poslopje, za državne urade v Columbusu, Ohio, je dne 14. aprila močno poskodovano eksplozija, o kateri se sode, da je bila povzročena po zločinski roki. V eksploziji je izgubilo življenje šest oseb, okrog 60 pa je bilo ranjenih. Kolika je materialna škoda na poslopiju, katerega zgradba bo stala 6 milijonov dolarjev, še ni ugotovljeno.

POSKUSNO glasovanje o prohibiciji, katero vodi revija Literary Digest, izkazuje dozdaj 4,329,416 oddanih glasovnic. Za nadaljevanje prohibicije je označenih 1,137,287 glasovnic, za odpravo prohibicije pa 3,192,129. Za nadaljevanje suše je torej 26,27% volilcev, za odpravo prohibicije pa 73,73% odstotkov. Država Nevada izkazuje 7 mokrih glasov proti enemu suhemu, država Rhode Island, Connecticut, New York in New Jersey čez pet mokrih glasov za vsakega suhega, Illinois, Louisiana in Montana pa izkazuje štiri mokre glasove za vsakega suhega.

RUSIJA namerava izboljšati svoje dosedanje železniške proge, ki merijo okrog 50,000 milj, ob enem pa zgraditi še kakih 25,000 milj novih prog, kar bo veljalo nekako \$3,500,000,000. Dober del naročil za to ogromno vso to lahko dobi industrija v Zedinjenih državah, če bi vlada hotela z Rusijo vpostaviti regularne trgovske in diplomatske odnose. Tako se je izrazil Ralph Budd, predsednik Burlington železnice, ki se je nedavno mudil v Rusiji in pozna tamkajšnje situacijo. Amerika bi ta naročila baš v tem času krvavo potrebovala.

OGNJENIKI v južnoameriški republiki Chile, ki jih je okrog 14, so bili pretekli teden postali jako aktivni. Pepel in strupeni plini, ki so jih bruhalo ognjeniki, so ogrožali varnost prebivalstva na obsežnem ozemlju osrednjih provinc republike. Potresni sunki, ki so se pridružili vulkanskim izbruhom, so še povečali razburjenost prebivalstva. Zadnja poročila javljajo, da je delovanje vulkanov ponehalo.

V KANSASU so zopet bogatejši za eno linčanje. Kakšnih 200 mož je v jutro 18. aprila navalilo na šerifa Cheyenne countyja, mu vzelo ključke od ječe in odpeljalo 53-letnega samskega farmerja R. Reada, ki je bil zaprt zaradi ugrabljenja in usmrtnice osem-letne Dorothy Hunter. Množica je Reada odpeljala preko meje countyja in ga obesila na neko drevo, nakar se je razpršila. Read je baže pred smrtjo prikižal, da je kriv in da je storil hudodelstvo v pijanosti.

SILEN POTRES, ki je trajal z malimi presledki 16 ur, je porušil na tisoče hiš v Hupeh provinci na Kitajskem. Koliko ljudi je izgubilo življenje v katastrofi, ni znano.

IZ BEOGRADA poročajo o velikih povodnjah v severnem delu Jugoslavije in v Bolgariji.

PATENTNI URAD Patentni urad v Washingtonu je tako zaposlen in mora imeti toliko uradnikov, da se je nedavno preselil v novo poslopje, kjer zayzema cel akter prostora. Teda šele pred sto leti je edini uradnik patentnega urada resigniral, čes, da itak ni nič več novega za iznajti.

CIVILIZACIJA DAVNIH AMERIČANOV

(Nadaljevanje s 1. strani)

tobak, navaden krompir, več vrst fižola, sladki krompir, kakav itd. Prebivalstvo se je množilo in farmerji se izsekali vedno več gozdov na višinah, da so napravili polja. Tropsko deževje pa je le to za letom bolj izpiralo rahlo črno zemljo na obdelanih pobočjih gričev in jo nosilo v dolino, to je v jezera. Tam sploh v deževni sezoni leta pade izredno mnogo dežja. Mogoče so bila gotova desetletja še prav posebno deževna.

Drevje, ki je bilo izsekano, ni več zabranjevalo odnašanja zemlje v dolino, in posledica je bila, da so se čista, plovna jezera izpremenila v blatna močvirja. S tem so bila uničena prometna pota, poleg tega pa so se v tropskih močvarah zaplodili komarji, ki so širili malarijo in rumeno mrzlico. Epidemije so kosile prebivalstvo v stotisočih.

Svečeniki Mayev, ki so posedovali skoro vso znanost naroda in ki so jo skrbno hranili zase, so držali prosto ljudstvo v praznovanju, pač iz razloga, da obdržijo svojo nadvlado nad njim. Za tako praznovno ljudstvo je bila torej logična vera, da so se nad njim razljudili bogovi. Posledica je bila, da so se ljudje, ki niso podlegli epidemijam, izselili v druge kraje, upajoči s tem uteti jezi bogov. Velicaste zgradbe in stavbe, ki jih zdaj znanstveniki odkrivajo in študirajo, pa je prerasla džungla.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

po naselbinah. Kraj vasi Spionice je gozdar Vidak Bjelica naletel na tolpo osem sestradnih volkov. Tri volkovi je ubil, drugi pa so se razbegli. Skupno je gozdar Bjelica v 10 dneh ustrelil že osem volkov in tri volkule.

Potres v Sarajevu. Po vestih iz Sarajeva so seizmografski aparati tamkajšnje meteorološke postaje zabeležili na veliko soboto tri slabše potrese z epicentrom v neposredni bližini Sarajeva, na velikonočno nedeljo ob 5:43 zjutraj pa precej močan potres, ki pa vendar ni povzročil večje škode. Popolnoma je sledil potresni sunki, ki je bil znatno močnejši kakor vsi dosedajni; pokvaril je seizmografske aparate, tako, da se nadaljnji sunki niso mogli registrirati. Potres je spremljalo podzemsko bobnenje, ki je povzročilo med prebivalstvom precej strahu.

Bosanski kmetje nimajo krme za ovce. Bosanski kmetje iz gorskih krajev so v zadnjih dneh prignali v Banjo Luko nad 6,000 ovc, ker zanje nimajo krme. Da ovce ne poginejo od gladi, so tamonjski meščani pričeli akcijo za zbiranje denarnih sredstev za nabavo krme. V nekaj dneh se je nabralo nad 15,000 dinarjev. Kupili so že dva vagona sena.

Pokončevanje divjih svinj je nastalo pravo tekmovalstvo, odkar so razpisane nagrade. Tako je v Škrcu pri Podgradu ubil pred dnevi posestnik Josip Gavrova divjo svinjo, težko 96 kilogramov, ki je imela v sebi osem mladčev. Hrovatić France iz Koroške vasi in tovariši pa so ubili okrog 60 kilogramov težko svinjo v Novi gori.

Divje svinje v Beli Krajini. Iz Cepelj v Beli Krajini pišejo: "V zadnjem času so se pri nas hudo razmnožile divje svinje. Na Jožefovo je g. Jurij Valetič zopet ustrelil enega divjega prašiča.

ČRNCI V KONGRESU V ameriškem zveznem kongresu je služilo od sprejetja ustave pa do zdaj 23 črnih poslancev. Od teh sta bila dva v senatu, ostali pa v poslanski zbornici.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 339 North Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Podpredsednik: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: ANTON ZBANSKI, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33d St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTZEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasillo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC

Vse stvari tikačice se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnice spravevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročila nečlanov in izpremembe naslovov, naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se na obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z osemimi člani ali članicami.

DOPISI.

Joliet, Ill. Julija Brezovar na 1173 E. 60th St.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ vJljudno vabi vse Slovence in Jugoslovane v tej okolici na veliko plesno veselico, ki bo prirejena v korist društva v soboto 23. aprila zvečer v Slovenija dvorani na N. Chicago St. Veselica se prične ob sedmih zvečer. To bo ena največjih dozdaj prirejenih zabav med nami. V dvorani bo postavljeno veliko drevo, okrog katerega se bo vršil ples. Pri žaganju in podiranju drevesa bomo peli tisto znano "Cut Down the Old Pine Tree..." Vabljeni so na zanimivo zabavo vsi tukajšnji rojaki, posebno pa še člani J. S. K. Jednote. Naj ne ostane tisti večer doma noben član ali članica našega društva, saj dobilek prireditve je namenjen društveni blagajni. Zabava pa bo aranzirana tako, da bo vsak udeleženec imel dovolj užitka in se bo razigrane volje vračal domov. Vstopnina je 35 centov za moške in 15 centov za ženske; to pa samo do devete ure zvečer. Kdor bo kupil vstopnico po deveti uri, bo plačal zanj 50 centov, namreč za moško, 25 centov pa za žensko.

Pri tej priliki prosim vse tiste člane, ki niso vseh vstopnic prodali, da jih vrnejo tistemu, od katerega so jih prejeli. To se mora zgoditi do dne pred veselico. Kdor jih bo po veselici prinesel, jih bo moral sam plačati. Naj še omenim, da bo na veselici navzoča tudi Miss Sreča, ki bo obdarovala nekega moškega s tisto žago, s katero bomo podirali veselico drevo, neko žensko pa s cekinom za dva in pol dolarja. Za gođbo bo skrbel priljubljeni orkester, znan pod imenom "Four Horsemen." Razume se tudi, da ne bo manjkalo okusnega prigrizka in primerne primake raznih vrst.

Žene naj pripeljejo s seboj svoje može, dekleta svoje fantje, ostali pa svoje prijatelje. Če katera nima para, ga bo lahko na veselici dobila. Čim več nas bo, tem prijetnejše bo na veselici.

Torej, na veselo svidenje v soboto 23. aprila zvečer!

Frank Pirc,

tajnik društva št. 66 JSKJ.

Cleveland, O.

Članice društva Jutranja zvezda, št. 137 JSKJ pozivljamo, da se gotovo udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila tretji četrtek v mesecu, to je 21. aprila o polu osmih (7:30) zvečer pri sosestri

(Dolje na 5. strani)

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

BARTERING

Business is carried on essentially by trade. Buy and sell is the foundation upon which the order of economics rests. Before currency was ever thought of as a means of exchange people would merely trade in commodities. A farmer raising wheat would exchange part of his crop with another farmer raising corn, and so on. Then people were more self-dependent than they are in this modern age, for clothes, shoes, implements, etc., were manufactured at home. Crude products they were, of course, but nevertheless served their purpose. In communities where people were densely populated such means of interchange of property proved impractical. Bartering could not be carried on successfully because the needs of people would not always balance the supply. And many who were cunning enough to effect good bargains would have excess of certain products. What could be termed a wheat broker would have excess bushels of wheat on hand, the result of bargaining with tillers of the soil, and these he wished to convey into some negotiable instrument. Hence the establishment of gold as a standard of exchange. During this depression we hear much talk of frozen assets, and insufficient circulation of money. A crisis always will make people hoard gold and currency. As a result, a shortage of this medium of exchange causes the supply of commodities to exceed the demand. Consequently, the selling market lowers its price, and continues to fall, causing hardships to all classes of people. Many have huge sums invested in property such as homes, farms, manufacturing concerns, railroads, all of which cannot be converted into ready cash without suffering a terrific loss. In view of such existing conditions we find people reverting to the primitive form of bartering. On a small scale, to be sure. For instance, we will find a university accept so many bushels of corn, wheat or rye from students as payment for tuition. Another interesting illustration of present-day bartering was presented in the Cleveland Plain Dealer recently in the Dale Street daily column titled "Byproduct." A grocer had given credit to a paperhanger for groceries purchased, but who, because of unemployment, could not pay his bill. The grocer offered to do whatever paperhanging would be needed. However, the grocer was in no need of such repairs, but passed the paperhanger's proposition to the landlord. Whereupon the landlord, who needed such work done in one of the several buildings he owned, accepted this arrangement and credited the grocer for his rent due. Thus no money was needed in the transaction, as the grocer was compensated for his merchandise by the landlord, who credited him for rent due for the work done by the paperhanger who owed the grocer.

Fraternal Benefit May Be Classed as Commodity
Bartering is also carried on in our SSCU. For a certain premium a month in the form of lodge dues, members contribute toward the reserve death, sick and disability funds, from which they expect to be compensated for time lost while sick, disabled, and when death calls transfer their holdings to dependents. And for every member's death there should be at least one new member to replace the loss, if our SSCU is to carry on into the future. Fraternal organizations, like all business, must have commodities to carry on. Members are the life of our organization, and could be termed necessary commodities, for without them our Union will cease to exist.

"SNEAKS"

East Palestine, O.—Any individual on the sick list should be acquainted with rules of conduct that demand close observance while indisposed. It is the duty of sick-committeemen to make known to the lodge any violation of these rules. This is all good and proper. But there have been instances when men have become sneaky and secretly patrolled the area about a sick member's home in hopes of discovering evidence for disqualification. Other means have been used to discover the department of ill members. Such acts on the part of committeemen are shameful. Strict observance of the rules must be had, but we do not believe that undercover methods of investigation are the means of bringing this about. Play the game square with a man and he is more apt to play it square with you. Such work must be done in a serious matter, but yet openly. The cheating party is the minority party, and they're cheating themselves.

Joe J. Golcic, No. 41, SSCU.

Near Helena, Mont., there is a cold natural spring only a few feet from a warm one. centers selected for distribution of supplies.

DEPRESSION DANCE

Cleveland, O.—Do you know what's in the air? Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, is presenting another of its wonderful affairs. It is to be a big Depression Dance held Saturday evening, April 23, at Ward's Baking Co. Hall, 4815 Chester Ave., at 7:30 p. m.

Music will be furnished by the well-known Valentine Turk. Now, before this scribbler goes any further, get set for a big surprise. Well, here goes. The Betsy Ross will admit you for a measly 25 cents. Can you beat this anywhere in town? Of course not, so be sure to attend. If you asked me who is going to be there, here's what I'd say: Everyone who attended the last dance given by the Betsy Ross, all those that didn't attend the last, and all those who know a good time when they see one.

Get out and get rid of those tickets. Don't delay any longer; we have just another day or two left. And please come around that you may learn the set-up for the dance. The committee has probably assigned you to some position for part of the night. Let's co-operate and don't be "spongers," letting a few do the work that wouldn't cause any hardship if distributed properly.

Attention Collinwood Boosters and Betsy Ross

Members of the Collinwood Boosters and Betsy Ross are hereby notified that the special meeting will be held Friday evening, April 22, at 7:30 p. m., at Bro. Jazbec's home, 18003 Neff Rd.

Important discussions to take place will be the election of a delegate for the coming convention to be held in July at Indianapolis, Ind. We urge the members to elect only their very best member to represent the lodge. Do not be swayed by emotion or personal friendship, but elect members with executive ability who have the interest and progress of the lodge at heart. There will also be a card party after the meeting. Admission is only 25 cents.

Victor Jazbec.

Card and Bunco Party

Cleveland, O.—Collinwood Boosters Lodge, No. 184, SSCU, is holding a card and bunco party Wednesday, April 27. A good time is in store for all, as the committee consisting of Frank Oberstar, star anchor man of the bowling team, Mrs. Laurich, Misses Straken, Laurich and Strune, are working diligently to make this affair a grand success. Admission price is only 25 cents, with refreshments served free. Come on, card sharks, let's make it a bigger success than the last one held.

John Laurich, Pres.

BUNCO PARTY

Aurora, Ill.—St. Ann's lodge, No. 119, SSCU extends a cordial invitation to all to attend their Bunco Party next Thursday evening, April 21, at 8 o'clock. The affair will take place in the Slovene Club for the benefit of unemployed members of our lodge. Admission is only 25 cents for adults and 15 cents for the children. Donations in the form of prizes have been contributed by the members.

Mary Verbic, Sec'y.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 819 W. Birch, Chisholm, Minn.
Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

National Fraternity Day will be observed April 29, the date set aside by President George E. Allen of the National Fraternal Congress of America. Purpose of National Fraternal Day is to bring together members of affiliated societies of various communities in friendly contact to promote ideals of fraternalism and spread the work of fraternal operations and benefits.

Miss Mary Sladich, member of Pathfinder Lodge, No. 222, SSCU, Gowanda, N. Y., will be salutatorian in the coming graduating class of Gowanda High School.

Metropolitan Opera Company will appear in Cleveland April 21, 22 and 23 in its annual visit for performances in the Public Auditorium. Due to present economic crisis the number of performances given will be fewer than has been the practice in the past, when the premier opera company drew record crowds for one week.

Cleveland Sokols girls' basketball team won the Inter-Frat League championship for the third consecutive year, taking the third and final game from the Silver Masks by a score of 15 to 12. Practically all of the teams composing the league consist of Slovene girls, who played all the games in the St. Clair Bathhouse.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, bowling team of Cleveland finished second in the Inter-Lodge League for the season of 1931-32. Spartans came first.

SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, of Joliet, Ill., will hold a Pine Tree Dance Saturday, April 23, at the Slovene Hall. Festivities begin at 8:30 p. m. As a special inducement, the lodge has arranged for bargain admission prices to all those purchasing tickets before 9 p. m. on the night of the dance.

Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, of Cleveland, O., will hold a Depression Dance Saturday, April 23, at Ward Baking Co. Hall, 4815 Chester Ave. Dance commences at 7:30 p. m. Public is invited.

Arrowhead, Attention! Ely, Minn.—The regular meeting of Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, has been postponed from April 15 to April 22. Members, don't forget to be there, and don't forget the date.

Arrowhead Lodge wishes to call the readers' attention to an omission made in last week's issue of New Era under the caption "Arrowhead News." Louis Zgone placed on the all-city team and Mathew Gouze, a local Junior College star, played in the Globe Trotter-Arrowhead basketball game. Charles Merhar Jr.

ANNIE GOVEDNIK

Miss Annie Govednik of Chisholm, Minn., a constant contributor to our juvenile department, won prizes and awards for her articles in the past, but the day that she broke the world's record for the breast stroke will never be forgotten by her many friends and brother and sister members of our SSCU.

At the state high school preliminary meet, which was held in Virginia, Minn., on April 1 and 2, she swam the 100 yards in 1:18, breaking the present world's breast stroke record, held by Agnes Garity of New York, by 1-5 seconds. She also broke the state record for 50-yard breast event of 39.4 seconds held by Carroll Bevine of Eveleth, Minn., with her time of 36.3 seconds. She is the proud owner of a cup awarded her for her victory in the 50-yard event and won a total of 14 points for third place in the girls' meet. Anne is only 15 years old.

Since the swimming meet was not held under the auspices of the Amateur Athletic Union and only members of the union can be makers of time records, her record will be recognized only as the new national high school record.

A fund has been started so that Ann Govednik can be sent as a contestant for the Olympic games tryout if she is eligible. Inquiries in regard to the details for membership in the A. A. U., etc., are now in progress.

If the membership is obtained it is hoped to make her breast record official at the relays to be held April 22 at Virginia. We wish her the best of luck and hope to see her succeed in the Olympic tryouts and at the relays.

Miss Mary Govednik, sister of Anna, also on the swimming team, took third in the 100-yard and 50-yard breast stroke in the finals.

Pathfinders Honored

Gowanda, N. Y.—Members of Pathfinders Lodge, No. 222, SSCU, are proud to announce that one of its loyal members, Miss Mary Sladich, attained the much cherished goal of salutatorian in what is expected to be the largest graduating class at the Gowanda High School this June.

She is one who has upheld the standard of the Pathfinders by showing them the path to educational summits. Her efforts not only have given her something to be proud of, but she has also honored the name of Pathfinders.

Ernest Palcic, Treas.

ENGAGED

Rumor has it that Miss Jean Gorencic, star basketball player of George Washington lodge, No. 180, SSCU became engaged to Mr. William Margo, on April 2, the day of Miss Gorencic's birthday. Both are from Cleveland, O.

HAIRS IN HEAD

It is estimated that the number of hairs on the average human head is about 110,000, there being about 1,000 to each square inch of scalp. Women have a greater number of hairs on their heads than men, and the heads of blonds contain a greater number of hairs because blond hair is usually finer in texture. Red-haired heads contain the fewest hairs.

Loss of Frank Schutte Jr. Felt by Community

Denver, Colo.—Our hearts filled with sorrow, we announce that our beloved brother member, John Schutte Jr., has been called to the great beyond Sunday afternoon, April 10, 1932. He was 22 years old, was well known and liked by all those whom he came in contact with. He always took an active part in lodge activities, as well as all other activities in the community.

Our pal and brother, Schutte always had a kind word for everyone and was always healthy and happy; he worked until six days prior to his death, although he was complaining about his illness for about two weeks. His doctors said his death was due to intestinal flu and double pneumonia. For seven years he was an employee of the Blaney-Murphy Co. This company paid him their last respects by closing down the plant and allowing all employees to attend his funeral.

His burial was held on Wednesday, April 13, at Mount Olive Cemetery and conducted by Boulevard Mortuary. Members of Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, and St. Martin's Lodge, No. 1, WSA, escorted his body to the grave. He was in good standing in both lodges.

Bro. Schutte was also a member of the Elyria Cowboys Athletic Club. Since he was very active in all lodges and affairs, his funeral was one of the largest that was held in this community for the past several years. Pallbearers were Vincent Shields, Joe Peterlin, Joe Ponikvar, Rudolph Smole, Leo Zedan and Tony Kastelic, all members of Elyria Cowboys Athletic Club.

We express our deepest and heartfelt sympathy to his surviving parents, sisters and relatives. May his soul rest in peace.

Frank Prisela.
Treasurer, No. 201, SSCU.

G. W.'s Place Second in Interlodge League

Cleveland, O.—Winning their first series from the Comrades by forfeit, the George Washingtons dropped the next three in a postponed series with the K. S. K. J. to finish in second place.

T. Stepic paced the Kay Jays with a 564. Kotnik's 578 was in vain for the G. W.'s.

The Betsy Ross quintet set back the Collinwood Boosters in all three encounters, 877, 923 and 1010 for a 2810 total, against the Boosters' 860, 813 and 825. The triple win placed the Rossmen in fourth place in the final standings, while the Collinwood Boosters dropped a tie for sixth position.

Frank Drobic,
No. 180, SSCU.

EXPORT MAJESTICS

Export, Pa.—A regular meeting of Majestic lodge, No. 218, SSCU will be held on Thursday, April 21, at 7:30 p. m. A few important matters will be brought up at this meeting, so let's all try and attend this meeting.

William Korach.

CONDOR

It is believed that the condor of South America sometimes struggles up to an altitude of more than four miles. This bird probably ascends to greater heights than any other species.

Pathfinder Lights

Celebrate First Anniversary
May 7 With Drama
and Dance

Gowanda, N. Y.—Pathfinder members are preparing to celebrate their first anniversary with a dance and entertainment to be held at the Slovene Hall on Saturday, May 7. Everyone in Gowanda and vicinity are anxious for the time to come, for they all expect to spend the evening with a record crowd of fun lovers.

Beginning at 7:30 p. m., a comedy, "Hittin' on All Sixes," will be presented by an all-Charles Morse of the Morse Studio Picture Artists, after much squibbling and squabbling has secured Miss Elizabeth Shultz and Mr. Philip Palcic, the Hidi love team, to play the leads. It is rumored that the sound of a cow pulling her foot out of the mud has no advantage on the kiss of these two.

The scene takes place in an auto sales room, of which Louis Andolsek is proprietor. He is the heroine's father, and, oh, what a daddy he makes. Miss Mary Sladich, now residing on Broadway, has been contracted to play the role of daddy's private secretary. Three prospective auto buyers making up the remainder of the cast will be portrayed by Louis Palcic, as a farmer; Martin Voncina, as a Jew; and Ernest Palcic, as a Negro. It is humorous from start to finish, and we are sure you will enjoy it.

For the rest of the evening dance music will be played by Professor Rizzo and His Modern Melodians. We take this opportunity to extend a cordial and welcome invitation to all members of Gowanda and Buffalo lodges to be present. Everybody is invited.

Don't forget the date—Saturday, May 7, at 7:30 p. m. If you haven't a dance partner, come anyway and pick one out from the crowd.

Ernest Palcic, Treas.,
No. 222, SSCU.

In 100 Pounds of Milk

One hundred pounds of 4 per cent milk will make 46.5 quarts of market milk, or 45 14-ounce cans of sweetened condensed milk, or 45 16-ounce cans of evaporated milk, or 12.5 pounds of whole milk powder. It will make 4.8 pounds of butter, leaving 80 pounds of skim milk and 15 pounds of buttermilk. These latter byproducts may be converted into 12 pounds of cottage cheese, or 217 pounds casein, or 618 pounds skim milk powder.

One hundred pounds of whole milk will also produce 11.5 pounds Camembert cheese, cheese, or 11 pounds of Cheddar cheese, or 8.5 pounds of Swiss cheese and 6 pounds of whey butter, together with 88 pounds of whey.

—J. H. Frandsen, Mass. State College.

Mills on Wheels Visit Farms

Instead of the farmer going to the mill, as he has since the day when the process of turning grain into flour and feed by machinery was instituted, the gristmill on wheels is now coming to the farmer, says Popular Mechanics Magazine. A portable flour mill on a truck carries its own electric motor and is equipped to grind all kinds of feed.

Cleveland Garden Committee Makes Progress

Councilman William R. Hopwood, vice chairman of the Garden Committee of the Cleveland Employment Commission, announced at the meeting of the group, Wednesday, April 13, that the home gardening feature of this project is now ready for commencement of operations, having sufficient seeds and fertilizer for part of the proposed program on relief.

While considerable quantity of tools were collected in last week's drive conducted by the Scouts, anyone wishing to contribute additional ones is requested to leave them at Har- Rice School garden office, E. 116th St., between Buck- Rd. and Shaker Blvd. S. E., at West Technical High School greenhouse on W. 93d St. between Madison and Lo- Avenue. Tools may also be left in Room 116 Board of Education Building, Rockwell Ave. and E. 3d St.

Twelve instructors, garden experts, who are members of the Cleveland Horticultural Society, will devote three after- noons to instructing home gar- deners in fundamentals. These lectures will be given the week of April 25 at the 24 school

"Showmanship" Is Needed Today in Lodge Executives

Fraternalism and many of those other finer things of the spirit have been submerged for some time past to the things material. Why not admit it? We have been money-mad, luxury-mad and amusement-mad. Few had time for fraternalism. Neighbors hardly saw each other long enough to get well acquainted. We had to keep continually "on the go" for fear we would miss some new entertainment, some new thrill. Those merry, memorable family gatherings, which used to mark the anniversaries of the elders in the quiet privacy of the home, were either forgotten or hurried through with at some Pink Parrot tea room or some snobbish roadhouse.

But the pendulum of compensation always returns after it has attained the extreme point of its curve. There is no doubt but what its backward swing is now well advanced. The day of reckoning has come and the prodigal sons of man are retracing their steps toward the old homestead in an earnest desire to reclaim some to the simple, but substantial, pleasures of a healthy, sane existence. They need the benefits of fraternalism as expressed in the lodge system more today than ever, and the increased attendance in the lodges is an acknowledgment of that need.

Lodge officers who, sensing this reawakened interest, have gone out of their way to extend a cordial invitation to the new and older brethren to join with them in fraternal, social and educational activities, are not complaining about attendance. Some are wondering if the lodge hall will be large enough to accommodate the next crowd. This is not fiction—this is fact! Lodges in the East, West, North and South are securing large attendance of enthusiastic members and prospective members.

How are they doing it? They are doing it by making their programs entertaining and diversified. They are arousing and holding interest of new and old members alike and making members out of invited visitors. They are putting on their ritualistic work with snap and vigor. Their business sessions are right to the point with the boredom eliminated. They are holding "open meetings" with a lively program of vocal and instrumental music, with possibly a short dramatic sketch, followed by a good "feed." Prospects are invited to these. They come, they see, they hear and they are "sold" on the gathering as being a company they want to be a part of.

These up-to-the-minute officers are "selling the lodge." They are doing it with the legitimate ethics of high-class "showmanship." Others must needs follow or accept the inevitable—their displacement. If the lodge officers in some communities are not sufficiently awake to the decided trend of the times back to the lodge, it is a certainty that some of the lay members are. These members will do one of two things: They will either endeavor to inject life into their own lodge, or they will join a lodge that is alive and coming.—Fraternal Monitor.

SILVER

Silver leads all the metals as a good conductor of electricity. Copper and gold rank second and third, respectively.

TOADS

Toads are not venomous and scientists do not believe there is any connection with handling them and the appearance of warts.

Premier Zivkovich Quits Yugoslav Cabinet

Growing Dissatisfaction, Student Riots Believed Cause

Reprinted From the New York Times

After governing Yugoslavia three years, two and a half as head of the dictatorship and the last half year as chief of a pseudo-parliamentary regime, General Pera Zivkovich, "Napoleon of the Balkans," handed his resignation to King Alexander April 4, 1932, and was succeeded by Vojislav Marinkovich, who had been foreign minister of his government.

General Zivkovich based his resignation on the statement that he had fulfilled the task to which he was appointed by King Alexander on Jan. 6, 1929. He said he had given Yugoslavia a constitution and conducted general elections. He declared the new life under this constitution now required the establishment of new party organizations through which the people would assume part of the responsibility of government.

Actually, however, the resignation is regarded as a result of the growing dissatisfaction of the Yugoslav people with the regime. Student riots at Belgrade and Zagreb and less vocal but more ominous adult murmurings had been heard recently.

General Zivkovich now reverts to the rank of commander of the royal bodyguard.

It is reported in political circles that King Alexander will soon go to Zagreb to discuss the situation with Croatian leaders, including Dr. Vladimir Machek. Meanwhile the present parliament is likely to split into a majority and an opposition composed of the Croat and Serbian radical groups.

But this will not satisfy the much larger Serbo-Croat-Slovene opposition outside parliament. It demands the holding of new free general elections and the restoration of complete political freedom, and it is doubtful whether even the king can induce it to accept less. The Croats also demand federalization, instead of the centralization now in effect.

Dictator Since 1929

General Pera Zivkovich became dictator of Yugoslavia on Jan. 6, 1929, when King Alexander brushed aside constitutional government, in the hope of ending domestic disorders, and named him premier. From that time until his resignation his power grew, and with it the opposition to his policies.

He resigned on Jan. 4 of this year, but only for the purpose of reorganizing his cabinet. He immediately resumed office. The resignation preceded the convening of the Yugoslav Parliament after a period of three years. The election of the parliament had been a one-man affair, with General Zivkovich naming the candidates who would stand for election, and seeing to it, through his control of the army, that there were no other candidates.

OF PRACTICAL USE

Practically the entire whale is used for commercial purposes. Whale oil, of course, is the chief product and is used principally at the present time in making soap. Occasionally it is used as a lubricant in combination with mineral oil, and recently a new use has been found for it in an animal oil for making margarine. Little whale oil is now used for heating and lighting purposes. Fresh whale flesh is ground into whale-meal for cattle feed, and both the flesh and bones are ground into fertilizer.

Another Viewpoint

Cheswick, Pa.—This is an answer to the "Suggestions for Constructive Policies," written by Richard J. Zaveritnik, president of Lodge No. 211, SSCU, Chicago, Ill.

Bro. Zaveritnik, you may have meant well when you brought up your suggestions, which were fairly well given, excepting for one item in your article that embodies sick benefits.

The idea of dictating the amount of sick benefit a member is to carry is inconsistent. It may be that a person will carry several health policies, but that is because he wishes to insure the safety of his family. Supposing he had a large family and sickness or injury befell him, who would support the family? That is the main reason of carrying several policies. But at that, is he getting something for nothing? Is the society giving him the benefit check as a gift? No, he is paying his monthly assessments, therefore he is entitled to the full sick or disability benefit, and not one-third or three-fifths, as you seem to approve of.

If the society objects to him or her carrying several policies for health, then it is high time to stop right there and not grant him the membership in the particular lodge, and not wait until he is sick or disabled to grant him a portion of the amount of benefit he has been paying for.

As for playing sick, as you call it, I believe the doctor remedies that. On the sick report, he is required to answer quite a few questions, telling when the person is able to resume work and what type of illness he or she has contracted. When the report is returned "able to work" the benefits cease to go on. What more can you ask as to whether one is "cheating" or not?

Your suggestion is like buying and paying for shares in a firm and then to receive only a fraction of dividends because you have shares paying dividends in another firm. How long would you be able to sell shares of that type? Not very long, or I miss my guess. The same implies to holding and getting members for health insurance in our SSCU.

I am not criticizing for my own benefit, since I only carry one health insurance policy, and that is in our SSCU for \$1 a day only. I am only trying to show how your suggestion would fail if really brought to the members to be placed in the By-Laws.

Frank Progar, No. 203, SSCU.

OBSOLETISMS

Green and red water in drug store windows.

"Painless" dentists.

Celluloid collars.

Sidesaddles.

Beer.

Vaudeville.

The silent drama.

Silent partners.

Free silver.

Button shoes.

Tandem bikes.

Senility.

Modesty.

—Pathfinder.

Pennies Paid for an Outing

Grocer Lumber, Oquawka, Ill., two years ago began putting all the pennies from the day's cash receipts into a tin can. At the end of the first year he had enough pennies to take the Lumbeck family on a vacation tour of four states. Last year he saved \$700 in the same way. "We never missed these pennies after taking them out of the cash register," says Lumbeck. Steady saving counts.

The Sport Fund

East Palestine, O.—Every boy is usually interested in some phase of sport. Girls, too, have now become a part of the American sport program. It was always our impression that any boy who did not take part in some athletic endeavor was more or less effeminate. Of course, the above is only an opinion, and there are many exceptions to it. One thing is certain, the average youth of today demands athletic recreation.

The SSCU catered to this youthful crowd until fate ruled that funds used for this purpose be poured into another channel. Again the question of the sport fund will arise during the coming convention. Shall there be such a thing? The delegates will decide the issue.

There is no doubt that it has been a beneficial part of the SSCU program. What is to be done then, is evident. The delegates must be armed with the details of proof that the sport fund is a sound investment. It is up to them to continue or to discontinue it.

Joe J. Goliceic,
No. 41, SSCU.

Hooditch Beauty Parlor

Continuation by F. S. Taucher
No. 104, SSCU

Mrs. Hooditch scribbling at the desk: "Now, girls—Can't you think of nothing else? No better, wittier, more attractive compositions at hand? Why, girls—use your brains and help me make these inviting cards a really universally compelling attraction."

Red: "We gave you some good points, but you can find faults in the best point there is."

Mrs. Hooditch: "What is the best point?"

Brunette: "The sharpest—"

Mrs. Hooditch: "Smarter!"

Blonde (claps hands): "Oh, Madame Hooditch! I got a good idea!"

Mrs. Hooditch (curiously): "What?"

Red (cynically): "I bet it's some silly axiom."

Blonde (enthusiastically): "Tell the public we will give free treatments on the opening day!"

Brunette: "Ha-ha—he-ho!"

Red: "I knew it."

Mrs. Hooditch: Don't laugh. Her idea isn't bad—but we are here to make money."

Brunette: "Yes; who will pay the bills?"

Blonde: "That reminds me I need some money. Can I have a little advance money, Mrs. Hooditch?"

Mrs. Hooditch: "No! Listen to this, girls—"

Door bell: "Br-r-r-r-ring!"

Mrs. Hooditch: "What the— Come in!"

Salesman (coming in): "My name is Mr. Flip, and I represent National Cream & Powder Company, the best concern in the world—er, of its kind, I mean! Will you—"

Mrs. Hooditch: "—not today! I ordered some by phone. Besides we are too busy today."

Salesman (going): "Very well, madame. See you tomorrow."

Red: "Nice guy."

Blonde: "Where you look?"

Brunette: I have better ones at my fingertips any old Friday eve!"

Mrs. Hooditch: "Now, listen, girls! How would this sound:—"

"The newly established Hooditch Beauty Parlor at 13 S. E. Cabbage Drive announces its grand opening on Friday the 13th day of Sol A. D. 1932 (according to the new calendar of 13 months). We wish that all society ladies (everybody that belong to some sort of a Society, Lodge, or Club) will be present, as valuable presents will be given away to our first day patrons."

"We shall endeavor to do our best to beautify most anything—that is—men patients will be also solicited and disposed of properly. Our motto is: 'We will try most anything at least once!'"

"You are all cordially invited to visit our new establishment! Don't forget the date and place!"

"Madame Liz Hooditch, Prop. Phone: Banana 1313."

"Okay, girls?"

Girls (in unison): "Fine!"

Mrs. Hooditch: "Red, take it to printer and tell them to print a million copies."

Blonde: "Why so many?"

Mrs. Hooditch: "We want to be known!"

(Continued in Next Issue)

MEXICANS

(Submitted by John Laurich, Lodge No. 117 SSCU)

Los Angeles, Cal.—Though Mexico is our next-door neighbor, life and customs are quite different from ours. Three different people make up the population. First are the pure-blooded Spaniards, who have been born in the country; second are the Mestizos, a mixed people, partly Indian, who now form about five-twelfths of the whole population. The poorer Mestizos in the cities, towns and country are generally interesting.

The dress of the country gentlemen was brilliant at one time. It consisted of a broad-cloth or soft dressed leather of a buff or brown color. The little close-fitting jacket cut square at the waist was supplied with two lines of silver or steel buttons. The pants fitted almost as a glove fits a hand, and there was a row of bright buttons up the sides of the legs. The shoes were tan or buff, sharp and pointed.

This costume is not in use today. All Mestizos, rich and poor, still wear a blanket, which is worn about the neck; it is called the serape. Every Mexican, regardless of his poverty, wants a fine hat or sombrero. Mexicanos sombreros are high pointed crowns and have wide brims. They are made of palm or wool consisting of various colors, gray, black, green, brown, blue, and sometimes red. Prices of these hats vary. A fine sombrero well made weighs several pounds and costs several dollars.

The Spanish and Mexican people are very polite. If a boy is spoken to by a gentleman he politely removes his hat and holds it while he is being addressed.

The house of a poor Mexican is very miserable. The walls are built of great sun-dried bricks called adobe; there is but one room, and that is very small. There are no windows, but one door. The roof is flat and the floor is composed of dirt or stone. Generally there is no bed and no table, and a few, if any, chairs. There is always a brasero and a metate. The brasero is a little stove where food is cooked on fire. The metate is the grinding stone on which the woman grinds cornmeal.

The three common foods eaten by poor Mexicans are corn cakes, eggs and beans—tortillas, huevos, y-frijoles.

The rich people in Mexico have beautiful homes surrounded by a square court or space which is called a patio. When you pass a great doorway one goes from the street into the patio. All the rooms of this house are opened to the patio. Cages of birds are hung around the court. Everyone in Mexico loves and keeps birds. You may see even in poorer homes pets such as mocking birds, doves, parrots or clowns.

In central Mexico water is precious, and in the cities special men make it a business to sell water from house to house. The water carriers of different towns are very much different; some carry large bottles or jars and others carry small ones. Some men carry two jars of metal, one in front and one in the rear.

In the center of every Mexican city or town of any importance is the plaza or a public square. Sometimes it is surrounded by beautiful buildings and laid out with great care. Some of the trees and gardens grown in Mexico are orange trees laden with sweet, beautiful blossoms and golden fruit; rose bushes, banana trees. Usually at the center of the plaza there is a band stand,

WHALES

Whales do not spout fountains of water from their nostrils into the air, as popularly supposed. What seems to be a stream of water is moisture in the whale's breath which condenses upon contact with the cooler atmosphere after being expelled from the lungs through the nostrils.

Members of the whale family are mammals; they have lungs and must come to the surface to breathe. The nostrils or blow-holes are on the upper side of the head, some distance from the end of the snout, and consist either of two longitudinal slots, as in the whalebone whales, or a single crescent-shaped slit, as in the toothed whales.

The nostrils are closed during submergence and the whale comes to the surface to breathe at intervals ranging from five to forty-five minutes. On these occasions it exposes little more of its body than the part of the snout containing the nostrils and blows the air from its lungs with great force, frequently producing considerable noise.

Many people imagine that the whale takes water into its mouth and blows it out through the blow-holes because in the larger species the moist breath rises to a height of seven or eight feet and from a distance appears like a column of water proceeding from the head. "Thar she blow," is the proverbial cry made by whalers to announce the fact that the spout of a whale has been sighted. Expert whalers are able to distinguish the different species by the form and direction of the spout.

Some authorities state that the spray contains mucous matter and perhaps a certain amount of foam from the waves which happen to pass over the nostril when the whales blow. Only when the breath is released before the animal has quite reached the surface is there much actual water blown into the air. Immediately after blowing the whale inhales and sinks horizontally. This action is repeated several times in succession until the air in the lungs has been completely changed.

LIFE OF A DOLLAR BILL

The average dollar bill remains in circulation a little less than two years. When it becomes worn by handling it is returned to the Treasury Department, where it is destroyed and a new bill issued to take its place.

where on certain evenings every week fine concerts are given.

The plaza is the pleasure spot and gathering place for all. There are men who come to sell all kinds of fruit, candies, sugar cane, peanuts, toys, etc.

DAY OF THE DEAD

Mexicans love to celebrate holidays and take advantage of many factors. The 2d of November is the great day of the dead. For several days before thousands of strange toys are sold. Some are skulls made of sugar or clay; skeletons of various sizes and materials, corpses, funeral processions, grave monuments, etc. These are called "deaths." When the day of death comes several children receive strange presents.

There is great excitement the day before Easter. All down the streets may be seen a biblical figure. On Easter morning they let the strange figure burn, making it a great sight.

These are only two of the many occasions during each year to which little Mexicans look forward with delight.

National Child Health Day Observed May 1

"One of the most striking contrasts between conditions today and conditions in the early days of our country is seen in matters affecting the health of children," says Dr. Samuel J. Crumline, general executive of the American Child Health Association, in commenting on May Day—National Child Health Day in this year of the Washington biennial. "Interesting examples of this come to light as we learn what was done to promote child health during the period when George Washington was growing up. In those days necklaces of wolf's fangs and scrapings of the gums with an osprey bone were considered sure promoters of baby's teething. Today we realize that the care the mother receives during the months before the baby is born, and the food she eats, together with the food, sleep and sunshine the baby gets through the early part of his life, have the greatest influence upon the child's teeth. Furthermore, in those days the child's horizon was bounded by the life of his family. Today, the far ends of the world speak to him, and the keynote chosen for the day devoted to making and checking plans for his care, is 'Support Your Community Child Health Program: It Protects Your Home.'"

"It is not surprising that only about a quarter of the children born in Washington's time lived to grow up when so little was known of sanitation and cleanliness that sprinkling with vinegar was considered the best method of disinfection. The four-day-old infant had to be taken to the drafty meeting house even in the winter months to be baptized where the ice had to be broken in the christening bowl, and the old child wore shoes with thin soles so that he would get used to having his feet wet. Instructions for polite behavior at the dinner table in days when the child was to be seen and heard, ended with this precept: 'Spit not, save in the corner.'"

Part of the general purpose of May Day, 1932, Dr. Crumline points out, is that a child may be born healthy, of a healthy mother who will live to love her child and take care of her family." Though the death rate among mothers in the United States is still higher than in other leading nations, remarkable progress has been made in reducing the deaths of infants. In 1930 this country had the lowest infant mortality rate in its history.

On one point, however, Dr. Crumline thinks we may learn from the Colonial fathers something of benefit to our children. Though the children had to perform definite tasks which contributed to the daily life of the family, they played heartily, a great variety of games, those who aim to carry out that purpose of May Day's purpose which seeks for every child plenty of sunshine, sleep, rest and recreation, may well investigate this point.

HUGE SUM INVESTED

American railroads invested \$5,015,387,000 of new capital in their properties between Jan. 1, 1923, and Dec. 31, 1931, an average of \$835,898,000 annually. This means a new investment of \$2,290,000 a year over a period of six years. The money was paid for new equipment of all kinds and for improvements to roadbed and structures, as well as for freight trains, running 100 miles an hour, are a coming development of the new competition in transportation.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

ingovarjanja ne bi smelo biti. Vsi člani in vsakega člana in članice dolžnost je, da se vsaj včasih pokaže na seji, posebno da pride na sejo, kjer se ukrepa o važnih zadevah. Volitev delegata je razna zadeva, nele za prizdeto društvo, ampak za Jednoto kot celoto. Jaz kot novi tajnik mnogih članov in članice se ne poznam in ne morem tudi vsi člani mene ne poznajo. Nekateri člani se najraje doma držijo, češ, naj drugi naredijo, kar hočejo, če bo za druge dobro, bo tudi zase, moj asmesent plačam, pa je vse urejeno! Tako naziranje ni pravilno. Ako bi bili vsi taki, bi se se sploh ne morele vršiti in društvo bi ne moglo eksistirati. Sploh ne more večina vedno za iste dane. Naše društvo šteje do 200 članov, na seje jih pa pride okoli 20 in to z uradniki vred. In če ti so isti pri vsaki seji. Pravilno bi bilo, da se vsi člani odzovejo na poziv, na sejo vsaj za to razno priliko. Poleg volitev delegatov se zdaj pred konvencijo najraje na društvenih sejah tudi druge važne reči. Torej, ne vidimo samo v knjigah zapisani člani, ampak pokažimo se na vsaki včasih na seji.

Tem potim opominjam tudi te članice in članice, ki dolgujejo v društvu, pa se za tajnikove opomene niti malo ne zmenijo, kaj storijo svojo bratsko dolžnost. Vem kako je to, da tajnik niti tako vredno, da bi se mu dal odgovor na njegove opomene, da-li mislijo plačati ali ne. Taki člani, ki se ne brigajo niti za svojo lastno korist, pač niso člani društva; menda saka, da jih kateri uradniki opomni, koliko že dolgujejo. Je pa tak član suspendiran, se na društvene uradnike jezi, kakor da so oni tega krivi.

Na svidenje v nedeljo 24. aprila in bratski pozdrav!

Anton Zager,

tajnik društva št. 44 JSKJ.

Johnstown, Pa.

Dne 2. aprila t. l. je imelo tujaljanje naše društvo sv. Cirila Metoda, št. 16 JSKJ, izvanredno sejo radi zgraditve društvene doma, katerega nekateri člani na vsak način hočejo zgraditi, kljub močnemu odporu strani drugih članov, ki se postavljajo proti tej ideji gradbe društvene doma v teh kritičnih, polnopravnih časih napačna in za družbo pogubna. Ali naj v teh časih, ko marsikdo nima denarja za najpotrebnejše in mnogi prihajajo k društvenim sejam, da bi društvo plačalo asmesent, ker ni denarja, da bi se ostali pri društvu, ali naj v teh časih, pravi, ko člani še za asmesent niti ne imajo, da se asmesent niti ne plača za eno in drugo iz ene in iste blagajne? Ali mislite, da smo mi res tako plitvega razuma? Če vam je preveč samo podpirati revne člane s tem, da se jim iz društvene blagajne plačuje za asmesent, kako boste potem podpirali člane, ki boste gradili še društveni dom? Če se bojite, da ne bo denarja za eno, kako naj bo potem denar za oboje?

Pa kakšni razlogi še naj nas nagibajo, da bi postavili društveni dom? Ta, da pripravimo naši mladini prostor za—ples. Tako! Sedaj, ko marsikoga tare težka skrb, kako bo preživel svojo družino, ko ne more niti sedaj preskrbeti svojim otrokom najpotrebnejšega, naj pa zdaj se skrbi za prostor, da bodo imeli kje plesati, ko bodo odrasli. Smešno!

O prejšnjem društvenem domu se je marsikdo izrazil, da je škoda, da je v takem kraju. In res bi bil ta kraj bolj primeren za rokovanja, kakor za društveni dom. Ko bi bil prejšnji društveni dom postavljen kje drugje, bi najbrž se zdaj stal in bi bil v ponos našega društva in Slovencev sploh v Johnstownu.

Pa napaka te ideje je ta, da se namerava v teh slabih časih graditi društveni dom sploh, da bi moral v prvi vrsti skrbeti društvo in biti vesel, da bi društvo imelo srečno prestali in razpadli društvo razpada ter da bi člani pri društvu. Društvo pa je, da se hoče postaviti na ta

kem kraju, medtem ko je povsod polno hiš naprodaj na mestih, ki so primernejša za društveni dom in ki bi se vsled depresije mogle dobiti za primerno ceno.

Pa kakšni so razlogi ideje društvenega doma? Smešni so. Čujte! Naše društvo je že nekaj mesecev sem plačevalo za brezposelne člane asesment iz društvene blagajne. Zdaj pa so nekateri člani tako-le pogruntali: Če bomo še nadalje plačevali asesment za nekatero člane iz društvene blagajne, vtegne to blagajno posušiti in ne bomo potem imeli ne denarja in ne društvenega doma, oni pa, za katere društvo plačuje asesment, bodo na koncu morali društvo pustiti. (Gotovo, če se jim razmere ne zboljšajo, da bi imeli denar in če jim društvo ali kdo drugi ne pomaga; kaj pa drugega hočejo in morejo? Saj zato pa prosijo društvo pomoči.)

In res, namesto da bi v prvi vrsti skrbeli za obstoj društva in ohranitev članstva pri društvu, pa hočejo denar iz društvene blagajne porabiti za gradnjo društvenega doma zato, da ga ne bi članom izdali za asesment, kateri sami ne morejo plačati. Torej denar iz blagajne raje za društveni dom, kakor za društvene člane, večja skrb za društveni dom, kakor za društvo, kakor da bi bil dom več in prej, kakor društvo, kakor da bi bilo društvo radi doma and ne dom radi društva!

Po njih geslu: "Za korist društva" naj se pusti člane, če ne morejo plačevati asesmenta; vrženi naj bodo iz društva in Jednote, pa društveni dom naj se postavi, a kaj in kako bo z društvom, koliko članov bo društvo izgubilo, bo-li društvo napredovalo ali nazadovalo, za to se ne vpraša.

Če jim pa kdo reče, da so zato podobni onemu gospodarju, ki je senožeti prodal, da se skeden raztegnil in da hočejo imeti "štalo" brez živine, ko se bolj brigajo za društveni dom, kakor za društvo, oziroma člane, brez katerih je društveni dom brez pomena, kakor je brez pomena "štala" brez krave, in ko se jih opozarja, da naj prej skrbijo, da bi članstvo ostalo pri društvu, kakor pa da se postavi društveni dom, se pa nadalje zvijajo in pravijo, da se bo tudi potem, ko se postavi dom, skrbelo za člane, ki so brez sredstev, samo namesto, da bi se zanje plačevalo asesment z denarjem iz društvene blagajne, se bodo pa z delom pri gradnji društvenega doma za asesment odslužili.

Toda ali ni pa vseeno, naj se članom plačuje asesment iz društvene blagajne ali pa če se zanj z delom odslužijo? Ali se ne plača za eno in drugo iz ene in iste blagajne? Ali mislite, da smo mi res tako plitvega razuma? Če vam je preveč samo podpirati revne člane s tem, da se jim iz društvene blagajne plačuje za asmesent, kako boste potem podpirali člane, ki boste gradili še društveni dom? Če se bojite, da ne bo denarja za eno, kako naj bo potem denar za oboje?

Pa kakšni razlogi še naj nas nagibajo, da bi postavili društveni dom? Ta, da pripravimo naši mladini prostor za—ples. Tako! Sedaj, ko marsikoga tare težka skrb, kako bo preživel svojo družino, ko ne more niti sedaj preskrbeti svojim otrokom najpotrebnejšega, naj pa zdaj se skrbi za prostor, da bodo imeli kje plesati, ko bodo odrasli. Smešno!

O prejšnjem društvenem domu se je marsikdo izrazil, da je škoda, da je v takem kraju. In res bi bil ta kraj bolj primeren za rokovanja, kakor za društveni dom. Ko bi bil prejšnji društveni dom postavljen kje drugje, bi najbrž se zdaj stal in bi bil v ponos našega društva in Slovencev sploh v Johnstownu.

Saj je naravnost neverjetno, da si kdo želi v takem kraju društveni dom. Če bi prišel k nam kak zunanji rojak in bi hotel obiskati tudi naš društveni dom, če bi ga tam postavili, bi ga sam nikdar ne mogel najti in bi se čudil, kaj vendar je bilo Johnstownskim Slovencem, da so šli v tak kraj postaviti društveni dom. Če se je enkrat naredilo veliko napako, naj se vsaj drugi več ne naredi. Vsak zavezanec mora le želeči, da pride društvo čimprej do svojega lastnega doma, pa ne, da bi bil v škodo društva, temveč v njega korist. In v korist društva so tudi napisane te vrstice, katerih nihče ne more obojevati, ako jih dobro premisli, ker so dobro premišljene in pisane iz najboljšega namena in prijateljstva do vseh članov našega društva, katere vse smatram za svoje sobrate.

Andrej Tomec,

član društva št. 16 JSKJ.

Uniontown, Pa.

Člane in članice društva sv. Roka, št. 55 JSKJ, pozivljam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 8. maja o polu dveh (1:30) popoldne v navadnih prostorih na Franklin St. Na omenjeni seji bo treba rešiti več važnih zadev, med njimi tudi izvoliti delegata za 14. redno konvencijo. Važno je, da izvolimo delegata, ki bo delal v korist celokupnega članstva in za napredek Jednote in da bo po možnosti vpošteval navodila, ki mu jih bo dalo članstvo njegovega društva. Ne zadostuje samo, da si člani izvolijo delegata, treba je tudi da prihajajo na sejo in da prečitajo točke pravil, glede katerih sodijo, da bi bile potrebne izpremenitve. Dolžnost vsakega člana je, da se udeleži vseh seji zdaj pred konvencijo, da se bo razpravljalo o pravilih in kar bo v korist članstvu in Jednoti. Kdor se v nedeljo 8. maja ne bo udeležil seje, bo plačal \$1.00 v društveno blagajno ali pa bo za en mesec suspendiran od bolniške podpore. Tako je zapisano v naših društvenih pravilih. — Z bratskim pozdravom,

Frank Golcher,

tajnik društva št. 55 JSKJ.

Trinidad, Colo.

Člane in članice društva sv. Andreja, št. 84 JSKJ pozivljam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 1. maja ob deveti uri popoldne. Na dnevnem redu bo več važnih reči, med njimi tudi volitev delegata za prihodnjo konvencijo. Tudi bi bilo umestno, da nekoliko razpravljamo o izboljšanju naših pravil in da naročimo delegatu, kako naj nas zastopa na konvenciji. Na seji imamo vsi enake pravice in vsak lahko pove, kar misli, da je v korist društva in Jednote. Ni pa lepo, če se člani medsebojno kritizirajo iz malenkostnih vzrokov. Le v slogi in bratstvu more biti napredek.

Torej vabim člane in članice našega društva, da se gotovo udeležijo seje dne 1. maja in v bratskem razpoloženju ukrenemo vse tako, kot mislijo, da bo najboljše za društvo in Jednoto. — Z bratskim pozdravom,

Matt Karcich,

tajnik društva št. 84 JSKJ.

Tacoma, Wash.

Na seji društva Slovan, št. 176 JSKJ, ki se je vršila 12. aprila, je bilo sklenjeno, da tajnik pobira asesment vsakega 25. v mesecu od 7. do 8. ure zvečer v prostoru, kjer se obdržavajo seje. Na večer 25. vsakega meseca bodo imeli priliko plačati asesment tisti člani, ki ga vsled enega ali drugega vzroka niso plačali na redni mesečni seji. Vsak naj pomni, da 25. v mesecu je zadnji čas za plačati.

Z bratskim pozdravom,

Joseph Tencich,

tajnik društva št. 176 JSKJ

Lorain, O.

Društvo sv. Alojzija, št. 6 JSKJ je na svoji seji dne 17. aprila izvolilo za delegata Johna Tomaziča in Louisa Balanta. Za namestnika sta bila izvoljena Frank Jančar in John Omenhen. — Pozdrav!

Matija Ostanek, zapisnikar.

Monessen, Pa.

Članstvo društva Isus Prijatelj Malenih, št. 68 JSKJ je vabljeni, da se polnoštevilno udeležijo seje, ki se bo vršila dne 8. maja. Za rešiti imamo več važnih zadev in se pogovoriti o marsičem v korist društva in Jednote. Vsak naj pride na sejo, pa ne bo potem nihče mogel ugovarjati, da to ali ono ni bilo prav urejeno ali sklenjeno. Na omenjeni seji imamo tudi za voliti delegata. Pridite na sejo vsi in oddajte svoje glasove za tistega, ki je po vašem mnenju najbolj zmožen in voljen delati za korist društva in Jednote. Na svidenje 8. maja! Z bratskim pozdravom,

Andrew Matko,

tajnik društva št. 68 JSKJ.

Razprave o pravilih

Gowanda, N. Y.

Ker je v zadnjem času v našem glasilu Nova Doba veliko priporočil k izboljšanju pravil JSKJ, in katerih večina se mi vidi jako važnih in vpoštevanja vrednih, sem se kot 30-letni član in dvakratni delegat na konvencijah tudi jaz odločil, da izrazim na tem mestu, s katerimi se strinjam in so po mojem skromnem mnenju vpoštevanja vredni. Večina dosedanjih dopisnikov je pričenjala radi imena naše Jednote, o čemur je bilo v zadnjih 12 letih veliko razprav in debat na zadnjih treh konvencijah in pred splošnim glasovanjem. Vse to je dalo veliko pisanja in stroškov, toda ostalo je le pri starem. Zatoraj je moje priporočilo, da bi se na prihodnji konvenciji ne tratilo preveč časa, ampak ko pride zadeva na dnevni red, naj se v kratkem odloči za glasovanje, saj upam, da bodo društva naročila svojim delegatom, kako naj tozadevno glasujejo. Radi prestopa iz mladinskega v odrasli oddelek sem tudi jaz, in kakor sem razvidel na zadnji seji našega društva, tudi večina istega, da se, ako le mogoče, premeni do 18. leta, in tozadevna posmrtnina naj bi ostala ista, namreč \$450.00, kakor je sedaj. Jaz imam namreč sedem otrok v društvu, in sedaj le še enega v mladinskem oddelku. Toraj mi je znano, kako težko je za stariše, ako hočejo imeti po 16. letu svoje otroke zavarovane in tozadevne asesmente plačevati, ker ako hodijo v višjo šolo, so še ti stroški za stariše, ako ne, pa taki tudi težko dobe kako delo, da bi kaj zaslužili. Kakor sem razvidel na seji, je bilo navzoče članstvo tudi zato, da ostane endolarski sklad tedenske bolniške podpore kakor je, sklad za dva dolarja pa, ako se ne more sam vzdrževati, naj odpade.

Radi zastopstva na konvenciji se strinjam s tistimi, kateri so zato, da pošlje društvo, ki šteje 25 dobrostojećih članov 3 mesece pred konvencijo, svoje-ga delegata, nobeno društvo pa ni upravičeno do več kot enega delegata. Kajti v naših glasilih se vedno priporoča pridobivanje mladine v naše organizacije, ker od iste je odvisna bodočnost naših organizacij. Toda ravno s tem, ker večina angleških poslušalcev društev dosedaj še ni dovolj močnih do zastopstva na konvenciji, se mi zdi nekako nepraktično. Gotovo je, da imajo ti mladi veliko več in boljše ideje kot mi stari. Kar se tiče državljanstva, mislim, da je malo takih sedaj, da bi bili sposobni za delegate, pa bi ne bili ameriški državljani, zato naj bi ostalo pri starem. Kar se tiče dnevnice je moje mnenje, naj bi se določilo na konvenciji.

Kajti štiri leta so dolga in se marsikaj spremeni in tudi cene življenjskih potrebščin so različne. Zato se mi ne zdi umestno, da imamo v členu X, točka 2, štiri leta naprej določeno: "Dnevnic glavni odbor in delegatov se po \$7.00 na dan." Spremenilo naj bi se v toliko, da bi se glasilo: "Dnevnic glavni odbor in delegatov in delegatov se določijo na tekoči konvenciji." Spalnih vozov naj se ne plača. Končno si usojam še nekaj omeniti radi sklada v pomoč brezposelnih in ostarelih članov. Kakor sem v začetku omenil, sem član Jednote že trideseto leto, in ves ta čas sem prejel, mislim da ne od Jednote, pač pa poprej, ko so imela še društva bolniške blagajne, nekako \$20.00. Ako se mi sedaj primeri, kar je v sedanjem času kaj lahko mogoče, da bi ne mogel plačati asesmenta, sem suspendiran ali popolnoma črtan iz Jednote. Razume se, da so eni že prišli tako daleč, enim se zna to vsaki čas pripetiti, in tudi za nami še pridejo. Zato bi tudi jaz priporočal, da bi se uredilo kot je pri načrtu "B", ako je to mogoče. Ako ne, pa dvomim, da bi bilo brez povišanja asesmenta mogoče kaj ukreniti. Tako upam, da bi ne bilo preveč nevolje med članstvom, ako bi se prispevek v sklad onemoglih zvišal iz 5 na 10 centov, ako bi to zadostovalo.

Torej to so moji skromni nasveti, s katerimi ni moj namen koga žaliti, pač pa pomagati številnim dopisnikom k izboljšanju položaja v prid članstva naše slavne matere, J. S. K. Jednote.

Karl Strnisha,

član društva št. 89 JSKJ.

Detroit, Mich.

Iz našega glasila Nova Doba izprevidim, da se članstvo živahno zanima za probleme, s katerimi se bo imela pečati prihodnja konvencija. Eden priporočila to, drugi drugo. Komu bi bilo za verjeti in kdo ima prav? Nekateri priporočajo gotove izpremembe in poudarjajo, da bi Jednota pod tistimi pogoji bolj napredovala. Ne garantirajo pa ne, kakor tudi jaz ne garantiram, pa naj priporočam 14. konvenciji karkoli hočem. Časi se izpreminjajo in kdo ve, kako se bodo stvari zasukale tekom prihodnjih štirih let. Če bi bili delegati na zadnji konvenciji vedeli, da bo kriza in depresija prisilila mnoge člane, da so morali pustiti društvo, ker niso mogli plačevati asesmentov, bi se bili drugače pripravili. Toda delegati so tako malo slutili prihod depresije, kot veliki finančniki, katere je uničil finančni polom. Tako tudi ne morejo vedeti, kaj nam prinesejo prihodnja štiri leta. Pričakujemo pač preobrat na bolje, ker na slabše se skoro ne more obrniti.

Nekateri zopet priporočajo, da bi se ime Jednote izpremenilo, češ, da bo Jednota potem bolj napredovala. Prvi poziv zato je prišel iz Chicago in poredkoma se oglašajo od drugod. Nekateri celo menijo, da če se ime Jednote ne izpremeni, bo logično, da bomo člani še k spovedi prisiljeni hoditi. To pa je samo strašilo, na katerega se razumni člani ne ozirajo, saj vedo da je organizacija nestrankarska, ki iz društvenega poslovanja izločuje vsa verska ali strankarska udejstvovanja, privatno pa nobenemu članu ne brani biti kar hoče. Nihče ne more garantirati, da bi s spremenjenim imenom organizacija bolj napredovala, gotovo pa je, da bi izprememba povzročila velike stroške. Zato je moje priporočilo, da ime Jednote ostane kot je.

Sklad za en dolar dnevne bolniške podpore naj ostane kot je sedaj. Nobenega člana se ne more siliti, da bi si zvišal bolniško podporo. Ako bi konvencija zvišala bolniško podporo od enega dolarja na dolar in pol, bi seveda morala sorazmerno tudi asesment zvišati, kar posebno v

teh časih nikakor ni priporočljivo. Izkušnje zadnjih let so tudi pokazale, da čim večja je bila podpora, tem več bolnikov smo imeli in tem dalje so bile bolezn.

Nekateri priporočajo take in take dnevnic delegatom. Jaz glede tega ne bom nič priporočal, ker dnevnic delegatov in glavnih odborikov za prihodnjo konvencijo so že itak določene v pravilih. Konvencija jih seveda lahko spremeni za 15. konvencijo. Zdi se mi pa, da je nekoliko preveč pregovarjanja glede tistih dnevnic. Društva bodo skušala poslati svoje najboljše člane na konvencijo in je samo prav, da se jih primerno plača, ker delegatom, letos ne bo naloženo majhno delo. Pomisliti je treba tudi, da človek na potovanju in v tujem kraju ima več stroškov kot doma. Ako pusti doma družino, niso zanj izdatki nič manjši, dasi je on odsoten, on ima pa posebej izdatke zase. Izdatki za spalne vozove bi se pa po mojem mnenju lahko prihranili, vsaj kar se tiče delegatov, ki nimajo predolge vožnje. Mnogo več kot vsi ti priporočani prihranki na dnevnicah in spalnih vozovih pa bo pomenilo za J. S. K. Jednoto, če se bodo delegati potrudili, da bodo sestavili najboljša pravila, ki so v obstoječih razmerah mogoča, in pa da bodo izvolili v glavni odbor zmožne, poštene in zanesljive moške, ki bodo brez ozira na osebno čast in vse drugo z veseljem delali za korist organizacije. Dobra pravila in dober odbor nam lahko tekom štiritletnega poslovanja prihranita več kot vse drugo, kar se priporoča. Torej, delegati 14. konvencije, izvolite v glavni odbor take moške, ki bodo v korist in ponos J. S. K. Jednote in vsemu našemu narodu v Ameriki!

John Gosenca,

član društva št. 144 JSKJ.

Akron, O.

Na bližajoči se 14. redni konvenciji bo vsak delegat zastopal svoje društvo, oziroma dve ali več društev, ki so v svrhu izvolitve delegata združena. Pravilno bi bilo da vsak delegat dobi pismeno naročilo, kaj nater prečita na konvenciji. Velike važnosti je tudi, da društva izvolijo najbolj zmožne člane za delegate, ker ti bodo zmanjšali konvencijne stroške, ob enem pa dobro opravili delo, ki jim bo poverjeno. Konvencija naj bi vpoštevala dejstvo, da je danes malo članov, ki bi stalno delali, da mnogi težko plačujejo redne asesmente, še veliko težje pa izredne. Kjer se more prihraniti kakšen dolar, naj se ga porabi v podporo brezposelnim članom. To naj vzamejo delegati v pretres že doma.

Kar se tiče izpremembe imena, je moje mnenje, da nima nobenega pomena za pridobivanje novih članov. Naša mladina pa, ki bo v doglednem času dobila vodstvo organizacije v roke in jo bo vodila v angleškem jeziku, si bo lahko izbrala ime, ki bo po njenem okusu.

Organizacija naj še nadalje ostane na nestrankarski podlagi z ozirom na versko ali politično naziranje. Pri društvih in v Jednoti bodimo vsi bratje in sestre, vsi za enega, eden za vse, v privatnem življenju pa lahko hodimo vsaki svoja pota. Tako bo vsaki najlepši mir v organizaciji.

Zelo priporočljivo bi bilo, da konvencija ustanovi posebni fond za brezposelne člane. Tak fond je v tem času bolj potreben kot športni fond. V ta fond naj bi plačevali enakopravni in neenakopravni člani po 5 centov mesečno; ako je mogoče, naj se teh pet centov vzame od katerega drugega sklada. Če pa to ni mogoče, naj se asesment zviša za 5 centov. Ko se je rodila naša Jednota, nikomur ni prišlo na um, da bo morala skozi take krize, in tudi delegati zadnje konvencije niso imeli pojma, da bo nastopila dolgotrajna depresija, ki je odzvela delo in zaslužek stoterim

dobrim, starim članom. Sedanja kriza nas je opomnila, da moramo v tem oziru nekaj storiti. Ako bi vsak član plačeval po 5 centov mesečno v sklad za brezposelne, bi se v dobrih časih nabrala lepa rezerva. Kakor bi društvo pronašlo, da ta ali oni član vsled brezposelnosti res ne more plačati asesmenta, bi se po treh mesecih začelo plačevati zanj iz tega sklada. Ko se sklad zanj izčrpa, mu mora pomagati društvo iz svoje blagajne.

Društva naj imajo polnomoč iztirjati od članov dolgovane zneske tudi sodnijskim potom, ne glede na to, v kateri državi se nahaja ali se je nahajal, ko se je založil zanj.

Novih članov, ki kaj dolgujejo na asesmentu drugim društvom ali organizacijam, naj se ne sprejema, dokler ne poravnajo omenjenih dolgov.

Plače delegatom na konvenciji naj se določijo na \$6.00, in povrnejo se jim vozni stroški. Za čezurno delo se nič ne plača. Vsak glavni odborik je upravičen do polovične dnevnice, če izpolnjuje tudi svoje uradne dolžnosti. Konvencijni predsednik in zapisnikar naj prejmeta po 12 dolarjev na dan. Glavnim uradnikom naj se zniža za plača, namreč predsedniku, tajniku, blagajniku in uradniku-upravniku, da bo primerna delu in našim skrcenim mezdami v industriji. Glavnemu tajniku naj se da stalnega pomočnika ali podtajnika, katerega plača naj ne presega \$1,600.

Glede zdravniške preiskave novih kandidatov, za katere zdaj plača Jednota do dveh dolarjev, naj se toliko izpremeni, da plača le en dolar; ako zdravnik računa več, naj prosilec sam doloži. Glede društvenih uradnikov naj se določi, da vsak odborik lahko vodi samo en urad, ne pa dveh. Skupni društveni odbor mora šteti devet odborikov; ako ima društvo samo osem članov, se lahko nadzornika izvoli v dva urada, torej je lahko tudi bolniški nadzornik, ako društvo nima dovoljnega števila članov. Vsak društveni uradnik se mora udeleževati mesečnih seji; kdor se ne udeleži, se ga za en mesec suspendira od bolniške podpore. Izgovor je samo bolezen ali nujno delo.

V pravilih naj se določi, da mora vsak član JSKJ spadati k najbližjemu društvu. Društva morajo sama skrbeti, da njihovi oddaljeni člani vzamejo prestopne liste k bližnjim društvom; društvo ki tega ne stori, se kaznuje za \$10. Globa naj gre v fond brezposelnih. Mnogo članov je med nami, ki ne vpoštevajo pravil; celo predsedniki, tajniki ali društveni bolniški nadzorniki imajo svoje člane oddaljene po 150 milj ali še dalje, pa jih ne opominjo, da morajo vzeti prestopne liste k najbližnjemu društvu, kot zahtevajo pravila. V slučaju bolezn člana, ki živi daleč od svojega društva in neče vzeti prestopnega lista k najbližjemu društvu, naj bi se mu bolniške podpore ne nakazalo. Tako se bomo iznebili izrednih naklad. Vsakemu članu ali članici, ki pride k društvu s prestopnim listom, se nudi iste ali še večje ugodnosti kot pri starem društvu, dokler društvena blagajna dovoljuje.

Bolniška podpora naj bi se delila na dva razreda: \$7.00 tedansko in \$10.00 tedensko. Vsak razred naj bi se sam zasedel. Član, ki zbolni in se javi pri tajniku in zdravniku, naj bo po treh dneh deležen bolniške podpore. Asesment za sklad desetdolarke bolniške podpore na teden naj se uredi po lestvici, da bo zadostovala; en sam razred ni priporočljiv.

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Glede društvene blagajne naj se doda k pravilom, da se društvenega imetja ne sme rabiti v podporo političnim društvom, publikacijam, klubom itd. (Daje na 6. strani)

Rado Murnik:

NAVIHanci

ZAVOZLAN ROMAN

(Nadaljevanje)

"No, bo že, bo že!" je dejal prine Migomigavzar in se zavalil na važevo. "Če bi bil jaz v tvoji koži, obesil bi se bil že davno!"

"Včasih tudi malo obupam."

"Obupati je še vedno bolje, kakor pa v vodo skočiti."

"Od zore do mraka blodim po gozdu in preobračam kozelce. V mravljišča se postavljam na glavo in migam z nogami po zraku. hrepenim v višave in zraven pa — stokam in merim svojo trdo srečo!"

"Im, in bledih pošasti ti nič ne šumi ponoči pred očmi, da zatisnosti ti jih ni moč v mirno spanje? In spomini spomini milotni ne zvihravajo ti prahu razpadlega ti udnega stebra v srcu kvišku, da te skeli in peče v razburjenosti prevetliki?"

"Kako pa!"

"In ledene usode strupeni piš podrli ti je steber ta?"

"Kdaj že! Pa ob šture in panje se butam, da mi kar potrkava po možganih!"

"Za grešnega mesa umarjanje je to dobro in za počutkov ukoro!"

"Kedar sem truden, ves otekel, obunkan in opikan, pa na telefonu poslušam, kako raste travica zelena, dokler se ne tresem od miraza, kakor ostrizen pes ob novem letu. Saj ste opazili, ljubi botrček, da sem skozinsko nahoden in prehlajen? Rojaki me obrekujejo in se me ogibajo kakor kuge. 'Bežimo, bežimo, pesnik gre!' zganjajo krik oddale, kadar me zagledajo; otroci pojemajo od strahu, matere in dečle omedlevajo, možje pa beže v dupline in ležejo v dimnike!"

"Kdor kosi od kraja, pusti psa, naj laja!" ga je hrabil princ Migomigavzar, ki mu je hudobno srce veselo igralo od škodoželjnosti. "Pesnik, ki nima nobenega pravega vzroka, da se čuti nesrečnega, tak pesnik je od muh!"

"Slava se me je prišla in drži se me, kakor smola!"

"Nekaj zdravega zrna je res v tem, ljubi Veveran, ne bom dejal. Pa — premalo! Vse premalo klenega zrna, prijatelj mladi!"

Pesnik je bil pričakoval obilo pohvale za svoje muke. Zaradi tega ga je Migomigavzarjeva ocena dirnila jako nemilo.

"Ali dragi boter," je dejal, "pa me vendar ne zapustite v zadregi? Svetujte mi, prosim vas, kaj koristnega!"

"No — priznati moram, da si vsaj ubral pravo pot. Toda enake neumnosti je že davno, davno opisal Cervantes nadolgo in naširoko."

"Premišljujem tudi, zakaj država ne plačuje pesnikov kakor plačuje, recimo, uradnike, ali vsaj cestne prometne."

"No, zdaj pa že vidim, da si res precej prismojen! Pa le izvirno nori, izvirno!"

"Boh. Pa tudi umreti hočem. Še v tem enakonočju! Že drugi teden!"

Veveran ni zapazil, kako veselo so se zabiskale oči princu Migomigavzaru.

"Samomor?" je povzel hinavski stavec, ki je komaj zatajeval radost, da se tako kmalu in tako izlahka iznebi nevarnega tekmeča. "To ne bi bilo teko napadno. Samo — kaj izvirnega, izvirnega! Ako si za kaj, utri novo pot! Le pomisli, kakšna čast te čaka! Razširil boš slavo domačega duha po vsem omikanem svetu! Ne boš se pod rušino niti sto let, in že te bo mladenec srednjšolska preklinjala krepko, zakaj natanko se bodo morali učiti za maturo, kdaj si prijel na ta glupi svet, in kdaj ti je zaklenkal umiralec, in pa kaj si od povelja do groba takole kaj onegavil na tej malovredni frnikoli. Pozabljeni bodo tvoji nasprotniki, leposlovni opraviljivi, enodnevni, ki merijo dela tvoja z ozkoprane estetične vsakdanjim vatrom, pozabljeni bodo in brez godbe pokopani tudi vsi učenjaki cepidlakoviči, ki nosijo dandanašnji veliki zvonec in se vojskujejo po starem kopitu za vejice pa pike. Ti pa boš, prečist genij, sedel brez bolečin na konju krilatem v višavah sijajnih in, nektarja sit pa ambrozije, boš židane volje kazal vsem skupaj fige!"

Zaslepljeni Veveran se je kar obližnil po teh zapeljivih besedah.

"Krasno! Ah, krasno!" je stokal navdušeno. "Toda — izvirna smrt! To je velika reč!"

"Hm... Nemara bi moj znanec..." je mrmral princ Migomigavzar bolj samprisebi.

"Oj, nadaljujte, govorite!" je prosil mladič in prijel botra hlastno za kremplje.

"Počasi, dragi mladi! — Lej, onostran mlake prebiva v smrečju nad tonvo duševni velikan. Mož je tako strašno učen, da se je kar samega sebe za doktorja povlašil nekega vedrega jutra, ko se mu ni ljubilo več biti konjedec."

"Gospod Fuč?"

"Nihče drugi. Zadel si: naš slavi gospod grof, doktor Fuč, specialist za smrt. Spisal nam je debele bukve z naslovom: 'Vaš testament — ali — Tako morate umirati!' K njemu pojdi po svet!"

"Saj res! O — zdaj sem pa že dober! Zahvaljujem vas pri srčno. Z Bogom!"

"Srečno!"

Satanski smehljaj je pretvarjal princu Migomigavzaru obraz, ko je bil kovarnik zopet sam.

"Pojdi se solit, babji Gregor!" je siknil skozi škrbaste zobe. "Skakalin neumni! Ta durak je res sam vase zaljubljen in ne ve, da gunca namesto pegaza le — junca! Caramba!"

Nedolžni Veveran pa je krenil proti veliki luži, porinil kos smrekove skorje v vodo, skočil v čolnček, nastavlil svoj dični rep prav kakor jambor za jadro proti ugodnemu vetru in se izročil valovom.

IV.

Nenadoma se je razglasila strašna novica, da se je dični pesnik Veveran najedel strupenih gob in ciklamov. Mlad pek ga je našel navsezgodaj vsega trdega pod smreko, na katero je hodil nesrečnež vasovat k dekletu od stanu.

K njegovemu pogrebu so prihiteli vse gorenjske verice, kar jih je živelo tiste dni med šmarno goro in Triglavom. Le nje, ljubice, ni bilo ondkoder...

(Dalje prihodnjič)

Pantelejmon Romanov:

POKUŠEVALCI VINA

Stražnik Ivan Mitrohin iz 65. revirja, ki je bil odšel s proslave rojstnega dne svoje svakinje naravnost v službo, je stal naslonjen na hišna vrata. Nič hujšega, je razmišljal, kot če se nalokaš piva, ki je pomešano z vodo... Človeški občutki se popolnoma spremenijo in oči ti vidijo vsakovrstne stvari. Pa kaj bi se bal zaradi tega! Ulica je ulica, in če pridejo odkod razbojniki, potegnem pištolo...

Tedajci sta prikolovratili po cesti dve pošasti. Mitrohinu je kar zastala kri v žilah. Hodili sta po vseh štirih. Opetekali sta se na čudne načine in sta skušali hoditi lepo po sredi ceste, pa ju je vedno znova zaneslo na pločnik, kjer so stali veliki kupi snega. Mitrohin je bil že segel po samokresu: tisti hip pa se spomni, da je proti hudici brez moči, ker ga ne zadene krogla. Takoj zatem se je domislil, da ne sme verjeti v hudice. Pošasti sta se mu približali. V glavi se mu je posvetilo, da bi to utegnili biti dva medveda, ki sta nemara pobegnili iz živalskega vrta. Skril se je v bližnjo vežo in je čakal. Ko sta bila medveda že prav blizu njega, je slišal, kako se pogovarjata. Prvi je dejal: "Da... danes imamo vsega dovolj..."

"Oh," je znil drugi in hotel še nekaj pripomniti, pa očitno ni mogel, zakaj tisti čas je zamahnil s šapo in odkrevsal dalje. Mitrohinu je nekoliko minil strah in je stopil za njima.

"Stojta državljana!" je dejal. Državljanu ju je imenoval zaradi tega, da bi se jima ne zameril, čeprav si še vedno ni bil na jasnem, sta li človeka ali pošasti. "Državljanu," je ponovil, "zakaj pa ne hodita tako kot se spodobi?"

"Saj sva že poskušala, kar se je dalo," mu je odvrnil eden izmed dvojice, ki se je opiral na vse štiri in je za trenutek skušal dvigniti glavo.

"Začela sva hoditi kakor hodijo ljudje, pa ni šlo. Padala sva. da sva vsa krvava." "Veste kaj," je dejal Mitrohin, "jaz sem oblast. V imenu postave vaju pozivam, da mi sledita. Sestavili bomo zapisnik in potlej vaju pokličejo pred ljudskega sodnika."

"Čemu pa bova sodišču?" je vprašal eden izmed mož. "Ej, bratec," je menil Mitrohin, "sodišče že ve, čemu je tu. Republika takorekoč napenja vse svoje sile, da bi napravila red, vidva... vidva pa hodita po vseh štirih!"

"Nu, nu, če je tako, pa bodi... Zares ne vem, kako naj človek hodi, če ne po štirih. Le poskušaj opravljati najino službo, pa boš videl..."

"Kaj pa sta po poklicu?" je vprašal Mitrohin. "Eh, kaj sva... Pokuševalca vina sva." Ne razumem," je rekel Mitrohin. "Tudi midva ne razumeva tebe," je dejal eden izmed pokuševalcev.

"Pa boš že videl in spoznal, kakšna je ta služba." "In odkod prihajata?" je vprašal Mitrohin. "Iz službe, ljubček, naravnost iz službe... če hočeš, verjemi, če nočeš, ni treba." "Tako, tako..." "Tako je, nu, kaj se hoče. Služba je takšna."

Mitrohin še vedno ni razumel, za kaj gre in je zabrusil prve mu štirinožcu v obraz: "Tak molči in ne čvekaj venomer. Daj mi roko, pomagaj ti bom na noge. Hajdimo!" "Kaj samo na noge naj stopim?" se je začudil štirinožec. "Samo na noge, kakor vsi drugi državljani!" se je moško odrezal Mitrohin strogo. Prijel je vsakega za eno roko in ju začel vleči za seboj. Komaj pa je bil napravil par korakov, že je občutil v glavi tisto proketo nejasnost, ki je prihajala od vodke, pomešane s pivom.

Od tam se je oprezno plazil dalje proti svojemu revirju. S hrbotom tipaje ob hiše je vlekkel za seboj oba državljana, ki sta zdaj hodila napol po dveh. Navdajal ga je nekakšen ponos, da je še toliko pri moči: prav za-

res bi se ne bil nadejal, da bo še tako.

Poveljnik straže je dolgo gledal dolece. Ogledoval je obleko obeh aretirancev, ki je pričala, da sta možaka med potjo večkrat počivala na tleh v snegu. Skušal jima je potegniti kučme z oči in ju je nenehoma spraševal, kaj sta po poklicu. Mož pa sta ponavljala, da sta pokuševalca, česar tudi poveljnik straže ni mogel razumeti.

Dejal je, da takšnega poklica ni. Še bolj se je bil začudil, ko ju je bil vprašal, odkod prihajata in sta mu odvrnila, da sta pravkar končala službo. "Potemtakem sta se opila v službi?" je dejal poveljnik straže. "Tako je," sta potrdila aretiranca, "napila sva se v službi."

Ta odgovor je še bolj osupnil poveljnika straže, ki ni vedel, ali aretiranca brijeta norca iz njega, ali pa govorita resnico. Naposled se mu je zdelo, da se mu je posvetilo pravo vprašanje. "Kaj tako pozno sta bila v službi?" ju je vprašal. Prizadeta pa sta povedala, da sta delala nadure. Zdaj je bil poveljnik straže še v večji zadregi. Pogledal je zdaj Mitrohina, zdaj aretiranca. Naposled je vprašal:

"Prosim vaju, pojasnita mi vendar, v čem prav za prav obstoji vajina služba? V čem?"

"Najina služba je taka," je dejal prvi, ki ga je položaj že nekoliko ztreznil. "Obiskujemo kleti in točilnice in pokušujemo vino. Od vsake vrste in vsakega pridelka. Potem določava ceno."

"Kaj?" se je začudil poveljnik straže, "tudi takšen poklic je na svetu? Od kdaj pa? Kako pa se opravljaj?"

"Nu, da," je dejal iztreznjeni, "vino vzameš v usta, pa zopet izpljuneš."

"Izpljuneš ga tudi?" se je čudil poveljnik straže. "Saj to je vendar grešno početje! Mar se vama ne zdi škoda?"

"Kakor nanese naključje," je dejal iztreznjeni. "Časih ga izpljunemo, zlasti, če ni nič prida. Kadar je dobro, ga ne izpljunemo. A če je dosti pokušenj, Bog se usmili, se človeku tudi dobro vino upre, da ga mora izpljuniti."

"Decela pravilno," je zdajci pripomnil Mitrohin, ki je z napeto pozornostjo poslušal zasliševanje, "posebno, če je vino ali pivo pomešano z vodo."

"Sedite vendar, sedite," je poveljnik straže prijazno povabil aretiranca. "Zadeva je zame povsem jasna. Hodila sta po štirih iz službenih zirov. Zato ne bomo postopali zoper vaju. Še eno vprašanje, ki pa je čisto zasebnega značaja: Ali želite prenočiti pri nas, ali pa vaju naj spremimo domov?"

"Hvala," je odvrnil iztreznjeni, "mislim, da bova našla tudi sama."

Odšla sta. Poveljnik straže in Mitrohin sta zrla za njima. Ko sta bila že na ulici, je premagalo poveljnika straže, da je nenadoma planil pokonci in skočil za njima ter zavpil:

"Ali je pri vas še kakšno mesto prosto?"

"Žal ne več," je odvrnil iztreznjeni, "vse je že zasedeno."

Poveljnik straže se je popraskal po glavi, srbelo ga je pa, da bi še enkrat stekel za njima in ju vprašal, če ni vsaj kdaj pa kdaj prilika, da bi potrebovali pomožnih pokuševalcev vina, za kar bi se bil rad ponudil. (Po "Jutru.")

—o—

DINAMIT KOPLJE JARKE

V krajih, kjer je treba položiti cevi za plin, vodo ali gasol preko rek, morajo cevi položiti v jarke pod rečnim dnom. V ta namen se najprej potegne preko reke močna železna vrva, nakar možje v čolnih navežejo po vsej vrvi kose dinamita. Ko je to gotovo, pogreznejo vrvo z dinamitom v vodo in zažgo dinamit, ki v hipu izkoplje pod vodo potreben jarek za cevi.

Razprave o pravilih

(Nadaljevanje iz 5. strani)

Rabiti se ga sme le za društvene izdatke, v podpore brezposelnih članov itd. Priporočljivo je, da se ustanovi federacija J.S.K.J. Bolniško-odškodninski sklad naj se zniža za 25 procentov. Asesment za člana mladinskega oddelka naj ostane, kot je sedaj, 15 centov na mesec. Čas za prestop v odrasli oddelki naj se raztegne do 18. leta; smrtnina naj se ne zviša za več kot \$50.00. V večini držav velja, da oseba pod 18. letom ne dobi dela, torej morajo stariši plačevati za otroke, ki prestopijo že s 16. letom iz mladinskega v odrasli oddelki. To bo obdržalo marsikakega mladega člana v organizaciji.

Mnogo koristnih nasvetov je bilo že podanih v našem glasilu v razpravah o pravilih. Delegacija naj izmed dobrih izbere najboljše in take, ki so v skladu z državnimi zakoni, in na podlagi istih priporočil bodoča pravila. Vseh nasvetov seveda ne bo mogoče vpoštevati, ker nekateri si nasprotujejo. Delegacija bo nedvomno vpoštevata tiste, ki jih bo smatrala za najboljše in za organizacijo najkorisnejše.

Anton Praznik,

član društva št. 127 JSKJ.

Sin išče stariše

Ko se je pred premočjo sovražnika srbska vojska l. 1914. raztresena umikala skozi Mačvo, je četa pionirjev našla na cesti med naselji Zavlake in Jarceba mosko dete, ki je moglo tedaj šteti največ tri leta. Otrok je stal sredi ceste in iz njegovega ihtenja in vsega, kar je govoril, se je dalo razumeti samo to, da išče svojo mamo. Na vsa vprašanja, iz katere vasi je, kdo je, njegov oče in kje je izgubil mamo, niso vojaki dobili nobenega odgovora.

Vojaki so predobro vedeli, da bi bilo dete izgubljeno in enostavno pomandrano od kolon, ki so se vedno nagleje umikale v tej smeri, in poveljnik pionirске čete, kapetan Milan Ačimović je takoj sklenil, voditi ljubkega dečka naprej, kamorkoli ga bo zanesla usoda in nepreručljiva vojna sreča. Četa se je umikala vedno dalje in otrok, ki je bil pod stalnim varstvom dobrega kapetana, si je kar nenkrat sam prisvojil ime Velimir. Morda je v njegovi glavi vzklik spomin, da so ga kdaj tako klicali, ali pa je bilo to zaradi sugestije, ker se je kapetanov sluga imenoval Velimir in ker je otrok tolikokrat na dan čul to ime. Mali Velimir je postal pravi rejenček pionirske čete.

Ves čas vojne je ostal deček pri svojem redniku kapetanu Ačimoviću in preživel je mnoge njegove pionirje, katerim je sovražno orožje vzelo življenje. Ko je bila vojna končana, je g. Ačimović, v civilu odvetnik, vzel dečka s seboj v Beograd, mu dal svoje rodbinsko ime ter še bolj skušal poizvedeti o njegovih starših in o njegovi domovini sploh. Tam, kjer so otroka našli, so bile vse vasi že davno izpraznjene, mnogo hiš je bilo tudi porušeni in gotovo je, da je vojni vihar tam brez sledu uničil tudi precej mirnega prebivalstva. Blagodušni odvetnik je svojega posinovljenca lepo oskrbel in izsolal ga je toliko, da je postal mladenič nedavno že pomočnik sreskega ekonoma v žagubici.

Mladenč je sedaj oskrbljen, ves svoj prosti čas pa uporablja za poizvedbe o svojih starših in po svoji domačiji. Ves je prepričan, da še žive nekje njegovi roditelji in da se mora po srečnem naključju prej ali slej z njimi sestati. Prepotoval je že vse kraje, po katerih so ga nekaj skozi vse vojne grozote vodili vojaški redniki in četudi pri tem in imel nobenega uspeha, še vedno niso zamrle njegove, od rane mladosti tako vroče gojene nade.

DVRANA POD ZEMLJO

Zanimivo plesno dvorano ima mesteca West Winfield v Pennsylvaniji. Nahaja se 300 čevljev globoko pod zemljo. Napravljena je iz opuščenega rova, kjer so svoječasno lomili apnenec. Dvorana je 60 čevljev dolga in 30 čevljev široka. Po skalnih stenah so pripete električne žarnice, da svetijo plešalec ali igralcem basketballa.

POTNIKI!

Izredne nizke cene za vse parnike.

Pisite za pojasnila in ureditev potnih listin.

DENARNE POŠILJATVE:

Din 500 \$ 9.45 | Lir 500 \$26.71
Din 1000 \$18.40 | Lir 1000 \$52.50

VLADO PREMUR

27 So. Main St.
South Norwalk, Conn.

JUGOSLAVIJA PRIDE V MINNESOTA

V dneh med 22. aprilom in 1. majem pride domovina Jugoslavija v Minnesoto v vsej svoji lepoti in naravi, da jo vidijo njeni sinovi in hčere, ki so jo zapustili pred dolgimi leti in jo sedaj želijo videti.

Program bo sledeč: 22. in 23. aprila v Ely-ju, 24. in 25. v Evelethu, 26. in 27. v Chisholmu, 28. v Gilbertu, 29. v Soudanu, 1. maja pa pri Sv. Stefanu v Brockwayu.

Med potjo v Minnesoto se bodo dne 19. aprila kazale slike v hrvaški naselbini South Chicago, nazaj grede pa v farmerski naselbini Willard, Wis., dne 4. maja. Povsod na veselo svidenje!

A. GRDINA, lastnik slik.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

Je najboljši razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00

In pričeli ga bomo pošiljati

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za

in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE

North American Trust banka

6131 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Ima premoženje skoro \$6,000,000.00

Jemlje denar na hranilne vloge iz vseh delov Zedinjenih držav in tudi iz Kanade in od drugod.

Kadar pošljate denar v staro domovino, ali kam drugam, pošljite ga potom tega varnega in zanesljivega denarnega zavoda, ki ima izvrstne zveze z vsemi bankami sveta.

Ta slovenska banka ima \$200,000.00 osnovnega kapitala in \$280,000.00 rezerve, kar garantira hranilne vloge vlagateljem.

DRŽAVA MINNESOTA, OKRAJ ST. LOUIS, V OKROŽNEM SODIŠČU, ENAJSTO SODNIJSKO OKROŽJE

John Pernush, John Petreka in vsi drugi v slični poziciji, Tožitelji,

napram Pitt Iron Mining Company, korporaciji,

Tožencu.

KER JE Pitt Iron Mining Company, korporacija, bila mnogo let zaposlena s kopanjem železne rude v Minnesoti in posebnó v obratu LaBelle rova blizu McKinleya in Gilberta in v obratu Wacootah rova v Mountain Iron in v obratu Miller rova v Aurori; in,

KER so uslužbenci omenjenega kompanije pri navedenih rovih plačevali v fond, ki se je običajno nazival "Miners Aid Fund," ali "Miners Club Fund," dele svojega mesečnega zaslužka v namenu ustanovitve fonda za pomoč vsemu delavcu v omenjenih rovih, ki bi bil poškodovan, in za pomoč družinam delavcev, ki bi bili ubiti pri delu v rovih ali bližini; in,

KER je omenjena Pitt Iron Mining Company prenehala s obratovanjem rorov in so namenili, za katere je bil omenjeni fond ustanovljen, prenehali eksistirati, in je bil Louis W. Wilson iz Aurore, Minnesota, postavljen upravitelj (receiver) po tem sodišču, ima sedaj približno osemajst tisoč sedemdesetdeset dolarjev in 66 centov (\$18,367.66) kot upravitelj na rokah za razdelitev, in ker se zdi, da vse osebe, ki so delale v omenjenih rovih, namreč LaBelle Mine, Wacootah Mine in Miller Mine, ki so prispevale v omenjeni fond, so upravičene do deleža iz tega fonda v porpirciji svojih prispevkov;

JE TOREJ UKAZANO, da vse osebe, ki so prispevale v omenjeni fond, posebno vsi u s l u ž benci, omenjenih LaBelle, Wacootah, in Miller rova, vložijo svoje zahteve, katerih naj navedejo znesek svojih prispevkov v omenjeni fond in druge take informacije, ki bi mogle biti potrebne za overovljenje njihovih terjatic do deleža pri razdelitvi omenjenega denarja; in,

JE DALJE UKAZANO, da se omenjene zahteve vložijo pri Louis W. Wilsonu, upravitelju, v Aurori, Minnesota, ali pa pri Lathers & Hoag ali pri Theo. Hollister, 619 Providence Building, Duluth, Minnesota, na prvi dan ali prvem dnu oktobra 1932, in da bo dan 8. oktobra 1932, je tem potom določen kot čas za zaslisanje omenjenih terjatev na posebnem zasedanju tega sodišča, ki bo obdržano na tega dne v sodnijskih zgradbah sodnije v mestu Duluth, Minnesota, ob otvoritvi sodišča omenjenega dne ali tako hitro po istem, kakor hitro bo mogel biti odvetnik zaslisan.

DALJE JE UKAZANO, da vse zahteve, ki ne bodo vložene na prvi dan ali prvem dnu oktobra 1932, bodo v tem dnu izključene od soudeležbe pri omenjenem fonda, se naznanilo tega odloka da vsem osebam interesiranim v omenjenem fonda, potom pri očitve tozadevne kopije v Aurora News in v Paivalu, in je upravitelju tudi dovoljeno, da priobči isto v Novi Dobi, bi v Clevelandu, Ohio, ter si sledeče si tedne, pričrni si pozneje kot 25. dan aprila, A. D. 1932.

C. R. MAGNEY, sodnik okrožnega sodišča, Datirano 12. aprila 1932.

Za informacije ali se osebo kazov pišite ali se osebo zglasite pri Lathers & Hoag, 619 Providence Bldg., Duluth, Minn.